

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 2

Kesäkuu

1968

Niilo Suhonen:

Palestiinassa nähtyä ja kuultua

"Alahan järjestää passiasi ja rokotuksia kuntoon, sillä olet voittanut Pyhän maan matkan asiameisten kesken suoritettussa arvonnassa." Tällaisen iloisen uutisen sain kuulla eräänä alkutalven aamuna puhelimitse Helsingistä Kotimaa-lehden levikki-päälliköltä. "Israelin sen kauneimmassa keväässä" oli otsikkona matkaa selostavassa kirjeessä. Matkan ajankohta 1.—14. 4. olikin sään puolesta Israelin kauneinta kevättä, mutta varmaan tuohon otsikkoon sisältyi toinenkin ajatus: Israelin hallussa oli nyt viime kesäkuussa käydyn kuuden päivän sodan jälkeen myös Jerusalemin vanha kaupunki, jossa sijaitsee juutalaisille niin tärkeä temppeli-alue valitusmuureineen. Jeesuksen kotimaan maisemien ja hänen elämänsä liittyvien paikkojen näkemisen ohella minua kiinnostikin matkalle lähtiessäni myös tämän maailmanpolitiikan erään polttopisteen nykyinen tilanne. Juuri ennen matkani alkua Israel oli suorittanut suurrehkon kostohyökkäyksen Jordan-virran itäpuolelle tuhotakseen arabiterroristien tukikohdat. Matkaan liittyi täten myös pientä jännitystä: säilyisikö tilanne ennallaan, vai laajenisivatko sotatoimet matkan aikana?

Seurueemme oli 30 hengen suuruinen, ja sen pääosana oli Helsingin Kallion seurakunnan jo eläkeiässä olevia "Kultaisen iän kerholaisia". Vaikka joukkomme siis oli melko iäkäs, vanhimmat jo 70 v. täyttäneitä, olivat monet kokeneita ja tottuneita maailmanmatkajia, ja ihmeteltävän reippaasti ja pirteästi huonojalkaisimmatkin kestivät matkan raskuudet.

Menomatalla suoritimme välilaskun mm. Istanbulissa, jossa oli järjestetty kiertoajelu kaupungilla. Jugoslavian presidentti Tito oli juuri vierailulla kaupungissa, ja niinpä emme päässeet tutustumaan sulttaanien palatsiin yrittäessämme sinne samaan aikaan presidentti Titon kanssa. Museona olevaan Pyhän Sofian moskeijaan sen sijaan tutustuimme. Lukematon määrä muhamettilaisten moskeijoita minareetteineen ja ikivanhojen kaupunginmuurien jäännökset hallitsivat kaupunkikuvaa. Rappautuneita taloja, kurjuutta ja köyhyyttä ja toisaalta uusia liikepalatseja ja hienoja asuntoja oli nähtävissä rinnakkain.

Koska lentokoneemme oli myöhässä jouduttuamme odottelemaan Istanbulissa, Beirutissa ja Nicosiassa, saavuimme Tel-Aviiviin vasta aamuyöllä ja kuljimme bussilla Jerusalemiin pimeässä yössä. Tie oli mutkainen ja nousi jatkuvasti ylöspäin, sijaitseen Jerusalemin 750 m merenpinnan yläpuolella.

Jatk. siv. 4

"Taas helluntaituulesi tuntua suo"

Helluntai on viimeinen suurista kristillisistä juhlista. Jos Jumalan pelastustekoa verrattaisiin temppelirakennukseen, niin voitaisiin sanoa, että helluntaina pantiin siihen viimeinen, kaikkea muuta koossa pitävä kivi. Totutui lupaus Pyhän Hengen vuodatamisesta.

On usein sanottu, että luterilainen kristillisuus on enemmän pitkäperjantain kristillisyyttä kuin helluntain. Vaikka nämä kuuluvatkin erottamattomasti yhteen, niin totta on, että Hengestä puhutaan harvoin. Helluntai tuntuu jääneen ikään kuin muitten kristillisten juhlien varjoon.

Mikä on helluntain sanoma? Kun helluntai on kevään juhla, niin itsestään tarjoutuu vertaus Pyhän Hengen merkityksen kuvaamiseksi on joka vuosi toistuva kevään ihme. Elämä luonnossa puhkeaa esiin. Tunnettu ranskalainen matemaatikko ja kristillinen ajattelija Blaise Pascal kertoo muistelmissaan, kuinka hän joutui tarkkailemaan ikkunansa edessä kasvavaa pöytä. Kauan se oli lehdetön ja kuolleeseen tuntuinen, mutta kevään tullen siihen puhkesivat silvät ja lopulta lehdet ja kukat. Hän kertoo, että se oli hänelle kuin äännetön saarna. Hän ymmärsi: vain Jumalan Henki

saattoi hänessä synnyttää sen elämän, jonka luonto on niin voimillaan sai aikaan tuossa puussa.

Jeesus Kristus kärsi ja kuoli ristillä, hän nousi kuolleista ja astui kirkkautensa. Jos kaikki olisi jäänyt tähän, niin meillä saattaisi olla muisto hänestä, mutta ei kristillistä uskoa eikä sitä uutta elämää, joka puhkesi esiin ensimmäisen helluntain jälkeen. Pyhä Henki lopullisesti kirkasti opetuslapsille Jeesuksen ristin merkityksen ja johdatti heidät, niin kuin Jeesus oli sanonut, "koko totuuteen".

Heidät valtasi uusi voima, joka näkyi suurena todistajarohteena. Ennen arat ja pelokkaat opetuslapset astuivat nyt rohkeasti kansan keskelle pilkasta ja vainosta välittämättä. He jopa iloitsivat siitä, että heidät oli katsottu arvottomiksi kärsimään hävaintystä Kristuksen nimen tähden.

Paavali puhuu niistä, joilla on jumalisuuden ulkokuori, mutta jotka kieltävät sen voiman. Pitäisikö tämä arvostelu paljossa paikkansa meistä nykyajan kristityistä? Joka tapauksessa tämä voima oli silloin ja on yhä Pyhän Hengen lahja.

Ensimmäiset kristityt saivat myös ennen tuntematto-

man rakkauden. Se näkyi keskinäisessä huolenpidossa, joka sai heidät luovuttamaan omaisuutensaakin yhteiseen käyttöön. Kun tätä uutta mielenlaatua oli kuvattava, ei kirkankielessä ollut sanaa sitä varten. Täytyi luoda uusi sana sitä kuvaamaan. Kristillinen rakkaus oli sekin Pyhän Hengen armolahja, jopa niistä suurin ja tärkein.

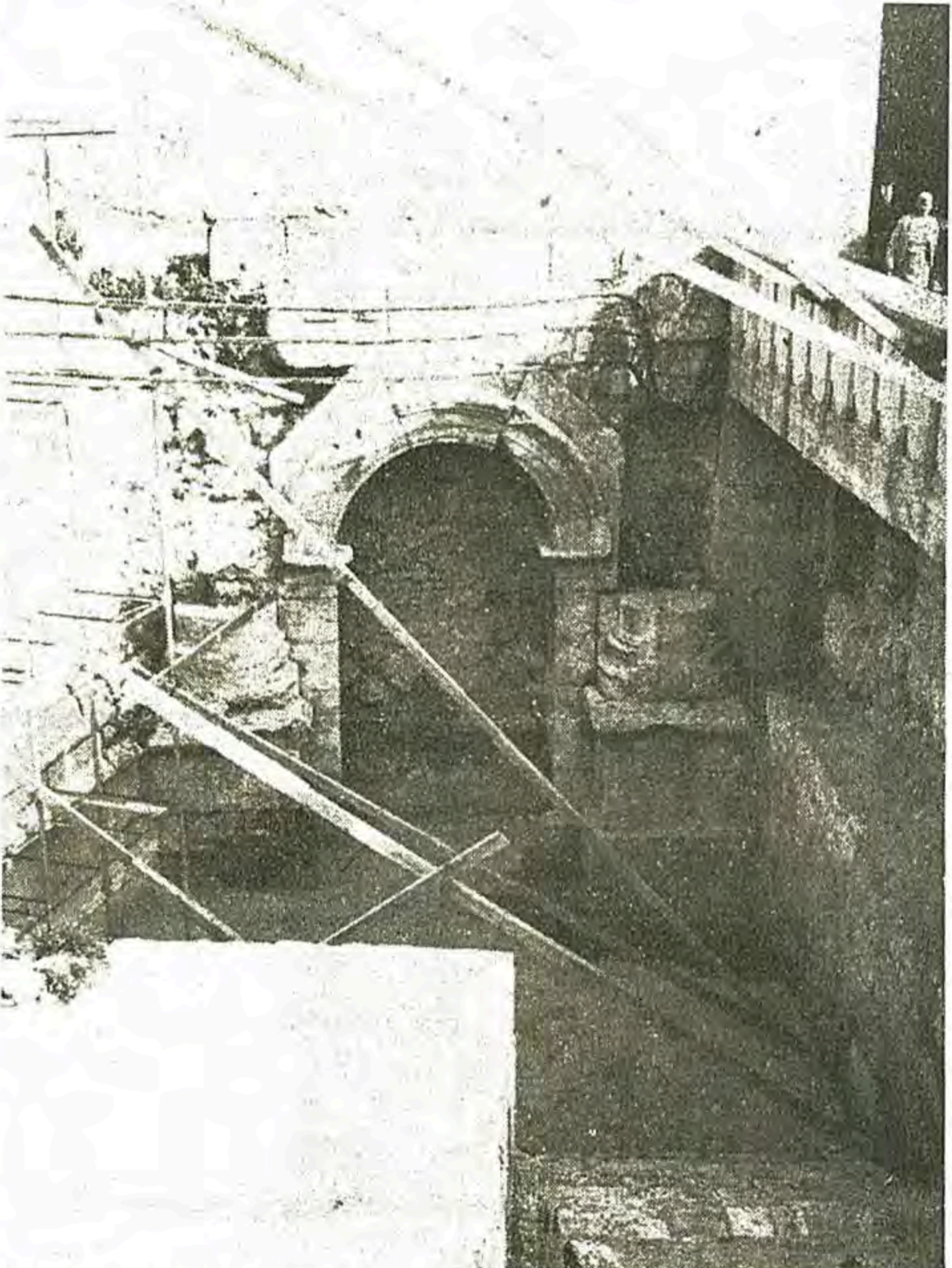
Mekin tarvitsemme kipeästi tätä rakkautta. Muuten meidän kauneimmatkin sanamme ovat vain kuin helisevä vaski ja kilisevä kulkunen.

Meillä ovat hyvät ulkonaiset mahdollisuudet kristilliseen työhön. Meillä on työntekijöitä, meillä ovat kirkkomme ja kokoontumispaikkamme. Ovet kristilliseen työhön ovat avoimina. Tästä tuskin osaamme Jumalaa kylliksi kiittää.

Mutta kaikella tällä ulkonaisella on merkitystä vain, jos siinä on henki ja elämä. Työntekijöinä ja seurakunnan jäseninä meidän tulisi olla "eläviä kiviä" Jumalan temppelirakennuksessa.

"Henki tekee eläväksi", sanoo Paavali. Siksi on syytä rukoilla: Taas Helluntaituulesi tuntua suo, ja Henkesi tulta sun kirkkohos luo, sun voimas näytä jälleen!

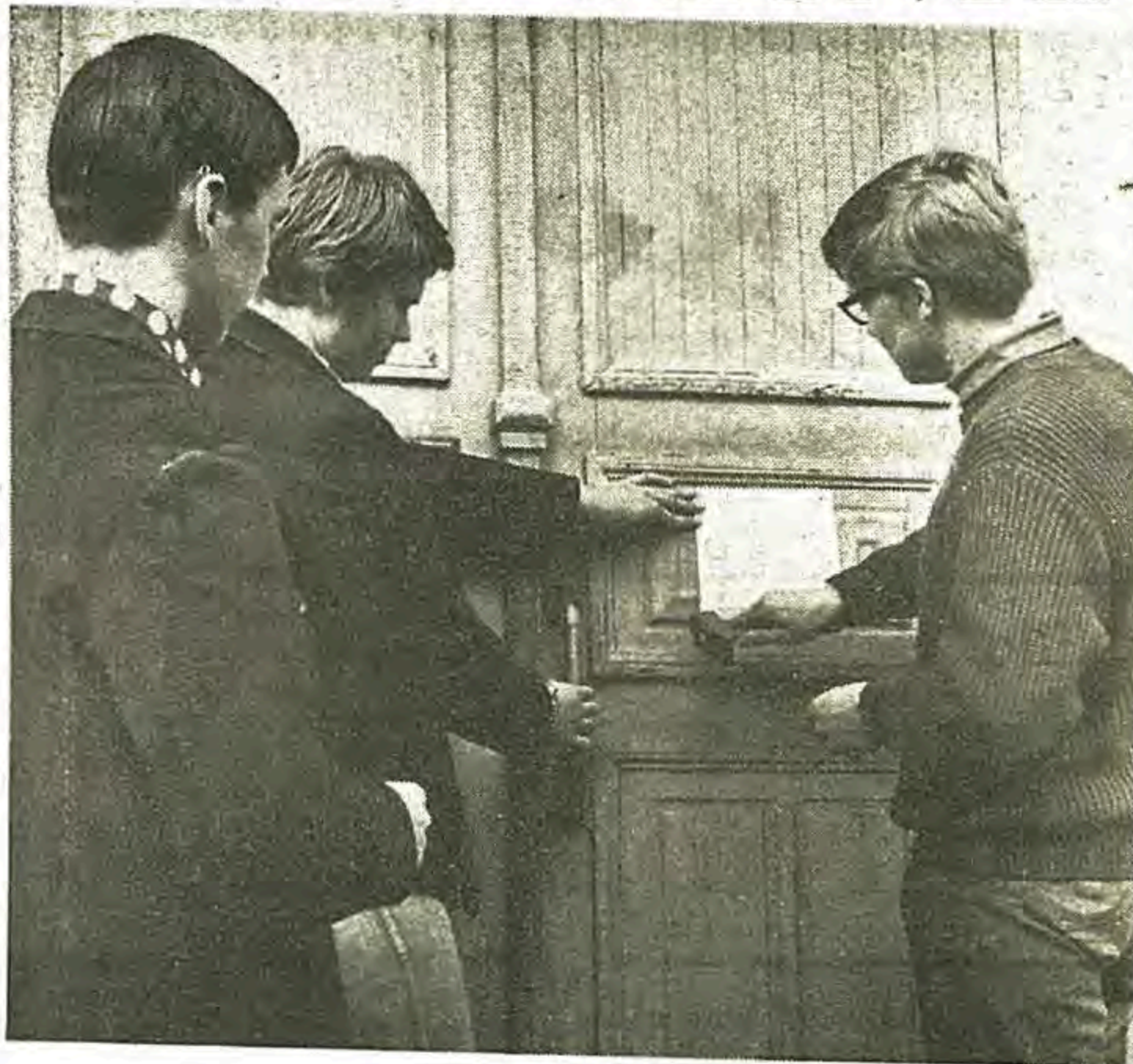
Aatos Laiho

Damaskon portin vierestä nykyisen maanpinnan alapuolelta kaivauksissa paljastunut portti roomalaisajalta.

Tämän lehden lähettivät teille Porin ev. lut. seurakunnat

PORIN TEINIEN KYMMENEN TEESIÄ

Perjantaina 10.5.1968 klo 14.45 naulasivat Porin teinien edustajat Keski-Porin seurakunnan kirkkoherranviraston oveen 10 teesiään, jotka jo sitä ennen oli julkaistu Porin teiniyhdistyksen "Scolari"-lehdessä. Naulaaminen tapahtui monikymmenpäisen nuorisjoukon läsnä ollessa. Paikalla oli myös Keski-Porin seurakunnan kirkkoherra, joka teesien naulaamisen jälkeen lausui ilonsa nuorten aktiivisesta harrastuksesta seurakunnallisiin kysymyksiin ja esitti toivomuksen, että teesit lähetettäisiin Porin kaikkiin seurakuntiin. Ko. teinilehden artikkeli kuului teeseineen seuraavasti:

Kirkon piirissä on viimeaikoina korostettu ajatusta, että seurakunta ei ole paikka, minne kokoontutaan, vaan seurakunta on olemassa maailmaa varten. Puhutaan palvelevasta seurakunnasta. Puhutaan lähetettyä olemisesta. Mutta miten tämä käytännössä on muuttanut seurakunnan suhdetta esim. nuorisotyöhön? Sakraalirakennuksissa pyörivät tilaisuudet entiseen tyyliin, mutta aloitteen tekeminen, yhteyksien etsiminen, liikkeelle lähteminen puuttuvat. Lähetettyä oleminen ei ole abstrakti ilmaisu, jolla muodikkaammin teologisin käsittein ilmaistaan "hurskaat toiveet". Siis:

1. Eikö seurakunnan olisi mentävä ihmisten luo, otettava yhteyttä esim. nuorisoyhteisöihin? Ovatko koulujen teinikunnat ja oppilaskunnat tai kunnalliset ja poliittiset nuorisoyhteisöt, urheiluseurat jne. liian maallisia yhteisöjä?
2. Missä voisi oppia ne salakielet aakkoset, joilla seurakunnalliset lehti-ilmoitukset taitavasti on "ulkopuolisilta peitetty"?
3. Metriset tanssikurssit ja hippamainokset peittävät koulujemme ilmoitustauluja. Eikö seurakunnallamme ole koskaan meille mitään asiaa?
4. Onko seurakuntiemme nuorisotyössä yhtään koulutettua nuorisotyöntekijää? (Emme tarkoita tyttö- tai poikatyöntekijöitä.)
5. Aliarvioiko kirkko nuoria niin, että se katsoo jokaisen pappin sopivaksi harjoittelutehtäväksi toimia pari vuotta nuorisopappina, ennen kuin hän on kello-

vollinen hakemaan vakinaista virkaa? Kahdessa vuodessa ei sitä paitsi opita tuntemaan paikkakuntaa saati sen nuoria.

6. Eikö Porin kokoisessa kaupungissa ole mahdollista vapauttaa edes yhtä nuorisopappia toimimaan nuorison parissa? Nyt heidän aikansa kuluu virastotyössä, ompeluseuroissa ja kaste- ja vihkimistöimintuksissa. Siinä kai syy, etteivät nuorisopapit Porissa pysy, vaan pakollisen kahden vuoden kuluttua säännöllisesti muuttavat muualle.

7. Koska nuoret itse saavat päättää nuorisotyöstä seurakunnassamme? Nyt päättävät työmuodoista papit ja nuorisotyöntekijät ja muut aikuiset. Kuinkahan monta prosenttia nuorisotyötoimikunnan jäsenistä on nuoria (alle 21 v.)?

8. Yksinpuhelut ovat ikävyttävää. Nuori haluaa olla aktiivinen ja osallistua. Milloin herätään näkemään, että Jeesus ja Paavali eivät vain saarnanneet, vaan keskustelivat, suorastaan väittelivät — vieläpä julkisesti.

9. Uskovatko seurakunnan nuorisotyöstä päättävät, että ripikoulun käytyään nuoret ovat tiedollisesti niin oppineita, että seminaarien järjestäminen ajan-kohtaisista kysymyksistä ja erilaisista työmuodoista on turhaa? Hartauspuheet sanan perinnäisessä merkityksessä eivät meitä yksistään kauan kiinnosta. Paljon nykyistä voimakkaampaa tiedollista panosta seurakunnan nuorisotoiminnalta odottavat sekä aktiiviset ns. "seurakuntanuoret" että muutkin teinit. Siis kat-

se Gezeluukseen ja kumppaneihalu omatoimisuuteen.

hin. Perinteet velvoittavat! 10. Edelliseen liittyen toteamme, että seurakunnassa kaikkien aktiivisempienkin nuorten sekä erityiskristilliset että yleistiedot ovat luvattoman heikot, mikä on esteenä kontaktien syntymiselle ja niin ollen myös evankeliumin etenemiselle. Pitäkö seurakunta tämän tiedon kaikinpuolista kartuttamista myös omana tehtävänä?

Näiden teesien tarkoituksena on herättää keskustelua kristillisen nuorisotyön tehostamiseksi kaupungissamme. Tarkoituksemme ei ole asettaa kristillisiä arvoja kyseenalaiseksi, vaan etsiä keinoja jatkuvan uudistumisen aikaansaamiseksi kristillisessä nuorisotyössä. Toivomme seurakuntien taholta vastausta esim. Sclarin palstoilla. Olemme itse valmiit missä ja koska tahansa tarkemmin perustelemaan näkemyksiämme. Ehkä näiden teesien pohjalta voimme löytää lähtökohdan myös keskustelulle koulun ja seurakunnan yhteistyöstä.

Kirkkosanomien toimitus kääntyi puolestaan eräiden kirkon edustajien puoleen ja pyysi heiltä teinien toivomaa vastausta. Auliisti he tehtävään lupautuivatkin, sillä "ne ansaitsevat vastauksen", oli heidän yhteinen ajatuksensa. Vastajat ovat rovasti Matti A. Mustonen, Keski-Porin seurakunnan kirkkoherra, pastori Paavo Väntsi, Länsi-Porin seurakunnan virallinen apulainen ja rehtori Pauli Happonen, Porin Teljän seurakunnan kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja.

Matti A. Mustonen: On todellakin iloa ja toiveita herättävää, että nuorisoon nousee tekemään kysymyksiä ja tahtoo osallistua henkilökohtaisesti seurakunnan elämään. Sen vuoksi on vakavasti ja myönteisesti suhtauduttava teeseihin, joita nuoret seurakunnille esittävät.

Pyrin teesien nostamisen kysymysten pohjalta esittämään eräitä hajanaisia ajatuksia.

Seurakuntien toiminta kaipaa todellakin uusia muotoja. Siinä on eräänlaista sulkeutuneisuutta, korostettua "hengellisyttä", joka suuntautuu "maailmaa" vastaan. Tämä on johtanut kirkon omiin "ympyröihin", jotka eroittautuvat "maallisista" harrastuksista, mm. nuoris- ja urheilutoiminnasta, vaikka näissä "maallisissa" järjestöissä toimivat seurakuntien omat jäsenet! Ne eivät siis saa olla vieraita seurakunnille. Toisaalta on myös niin, että näissä piireissä toimivat ovat seurakuntien jäseninä myös velvolliset tuntemaan vastuuta. Tarvitaan molempipuolista lähtymistä, ennakkoluulotonta, myönteistä. Seurakuntien työntekijäin lukumäärä kansankirkkomme piirissä on niin pieni, että toiminnan asettaminen yksin heidän hartioiden lienee kohtuuton.

Kysymys seurakunnallisen toiminnan tiedottamisesta ja mainonnasta on tärkeä ja vaatii huomiota osakseen. On hyvä, että erikoisesti seurakunnan nuorisoon kiinnittää asiaan huomiota. Koko asia olisi uudestijärjestelyn tarpeessa. Nuorisotyöhön koulutettujen voimien hankkiminen seurakunnalle on kipeä kysymys, joka niin ikään vaatii huomiota osakseen. Vaikeutena on mm. kaupunkialueen jakautuminen pienempiin seurakuntiin, mikä on usein esteenä työn keskittämiseksi. Asia on todellakin pohdinnan arvoinen.

Se, että nuoris- itse pääsee osallistumaan ja päättämäänkin nuorisotyöstä yhdessä vastuutakantavien elinten kanssa, on luonnollista. Siihen on jo pyrittykin. Asiaan liittyy luontaisesti nuorten

sesti suuremmista epäkohdista kunnassa kymmenessä teesissä. Näen kuitenkin tämänkin esityksen tarpeellisuutta. Lisäksi pidän sitä täysin positiivisena meninilmaisena, joka ansaitsee tulla huomatuksi, ja osittain sen so- johtavan toimenpiteisiin. Positiivisuus ilmenee siinä, että teesien tarkoituksena sanotaan olevan keskustelun herättämisen kristillisen nuorisotyön tehostamiseksi kaupungissamme ja keinojen etsimisen jatkuvan uudistumisen aikaansaamiseksi kristillisessä nuorisotyössä. Kun tarkastellaan seurakuntatyötä Porissa, havaitaan sen käsittävän koko asteikon la- ten päiväkerhoista kultaisten kerhoihin saakka. Mutta jos ta- kemmin tutkimme kuhunkin ih- ryhmään kohdistuvaa työtä, taita- tosiaan olla niin, että nuoris- o- jäänyt kaikkein vähimmälle hu- miolle. Kuitenkin nuo tyttö- ja po- kakerhojen jälkeiset vuodet ovat ihmisen kehityksen kannalta mi- tärkeimmät.

Kirkkoneuvostojen ja nuorisotyötoimikuntien on syytä ottaa iloitte nuorten haaste vastaan ja ryhtyä neuvottelemaan teesien he- rättämistä kysymyksistä.

Paavo Väntsi: 1. Seurakunta on jo teini- ja oppilaskunnissa, kunnallisissa ja poliittisissa järjestöissä, urheiluseuroissa jne. Näiden jäsenetkin ovat eräitä järjestöjä lukuun ottamatta melkein sataprosenttisesti seurakunnan jäseniä. On kysyttävä, mitä olisi tehtävä, jotta nämä seurakunnan jäsenet heräisivät valvomaan omalla paikallaan.

2. Milloin nuoret oppivat, että ikävuosien vähydestä sinänsä ei ehdottomasti ole apua muuhun kuin lapsilisän saamiseen. Eikö nykyisin kaikkietävän nuoruuden korostamisen rinnalla olisi hyvä harkita myös neljättä käskyä?

3. Nuorisotyö vaatii kotien tukea. Miten voitaisiin isät ja äidit saada kantamaan paremmin si-ä vastuuta, mihin he ovat sitoutuneet tuodessaan lapsensa kastettavaksi?

4. Miten saataisiin nuoret tajua- maan, että jokainen pappi on myös heitä varten? Olisiko paikattava kristillisyyden tietoja ja selvitet- tävä, mikä pappi on?

5. Kristuksen kirkko ei tunne rajoja. Voitaissinko nuorisotyössä ottaa enemmän yhteyksiä muiden maiden nuoriin kristittyihin? Olemme jäljessä sekä ongelmien synnyssä että niiden ratkaisemis- sessä.

6. Barrikadi nuoren ja vanhemman polven välillä on keinotekoi- nen. Miten opittaisiin näkemään, että on olemassa nuoria, jotka ovat jo syntyissään vanhoillisia, ja että monet vanhat säilyvät ikinuo- rina kuolemaansa asti.

Edellä oleva koskee teesien 5 ja 6 sisältöä. Vaikka teesit ei kajotakaan siihen tosiasiaan, että seurakuntien nuorilta puuttuu miltei tyystin kokoontumisiin muualla paitsi kaupungin lähe- osien seurakuntatalojen liepeillä on tämä kieltämättä epäkohta, ka olisi mitä pikimmin saatava korjatuksi. Toivottavasti lähim- mät toteutettavat rakennushan- keet poistavat tämän puutteen niin että seurakuntiemme nuor- kin saavat omat viihtyisät kokou- tumistilat, joissa he voivat toin- ja toteuttaa 8. teesin ajatuks- pohdita, miten he parhaiten voi- vat omalta osaltaan olla muk- na "osallistuvassa seurakunnassa".

Ilahduttavana piirteenä näis- teeseissä pidän sitä, että ne eivät ylisanoilla höystettyjä iskulu- seita, vaan että ne ovat lähes ka- taaltaan rakentavia ehdotuksia toivomuksia, joita meidän ol- syytä kuunnella. Eräs tällainen r- kentava ehdotus sisältyy mm. teesiin. Nämä nuoremme kym- nen teesiä ovat heidän kädenoj- nukseensa. Miksi emme tarttu- ojnennettuun käteeseen ja pyrki- m- dollisuuksiemme mukaan korja- maan niitä epäkohtia, joita he te- seissään meille osoittavat.

Pauli Happonen: Kun teesit naulanneiden teinien suuri esikuva Martti Luther 450 vuotta sitten nau- lasi 95 teesiään aneakauppaa vastaa- vaan Wittenbergin linnankirkon oveen, oli silloin kysymys melkoi-

SVEITSILÄINEN LAATUKELLO

Novus

on vakuutettu sär-
kymisen ja katoa-
misen varalta

NAISTEN KELLO

- 17 kivinen
- iskunkestävä
- vesitiivis
- doublee
- ø 17,5 mm

Kello- ja Kultaliike

Ossi Heino

Itäpuisto 5, puh. 15 904

ua

uusi aika

ENEMMÄN
LUETTAVUUTTA
— MUKAVA LUKE-
MISKOKO — SARJA-
KUALIITE — UUSI KUVA-
RISTIKKO — HOROSKOOPPI
— KULTTUURISIVUT — VARIÄ

**uutta aikaa
satakunta-
laisittain**

Puhelinpalvelumme
Pori 12 651, Rauma 11 619

Häät ovat tulossa

Häät voidaan viettää monella jallinen suostumus. Suostumuk-
tavalla, mutta kaikkia avioliit-
toon aikovia koskevat eräät val-
mistelevalle toimenpiteet, joista
muutama sana. Tuo "kahden
molempien käynti sulhasen seu-
kauppa" tulee viimeistään sil-
rakunnan kirkkoherranviras-
loin julkiseksi, kun asiasta kuu-
lutetaan kaikelle kansalle. Se
Kun kuulutus kirkossa on ta-
tapahtuu yhden kerran ja vä-
pahtunut, pannaan ilmoitus
hintaan viikkoa ennen vihkimis-
kuuluttamisesta kirkkoherran-
viraston ilmoitustaululle viikon
seurakunnan kirkossa, jossa
ajaksi, minkä jälkeen vihkimis-
morsian on kirjoilla. Kuulutusta
on kummankin osapuolen pyy-
seen. Kuulutus on voimassa
dettävä, ja sen tähden molem-
kuusi kuukautta. Joka tahtoo
estää aiotun avioliiton, voi esit-
tää syynsä kuulutusviranomai-
selle, jonka on tutkittava, onko
avioliitto sallittu.

Kuulutuksen saatua lainvoi-
man voidaan vihkiminen toimit-
taa kirkossa, kappelissa, kodis-
makkeita taas saa jokaisesta
kirkkoherranvirastosta. Lisäksi
tarvitaan kummankin kuulutet-
tavan ns. vakuutus, jossa asian-
omainen vakuuttaa, ettei eräitä
asetuksissa tarkemmin määri-
teltyjä avioesteitä ole olemassa.

Kirkon tai kappelin käytöstä
on sovittava kirkkoherranviras-
tossa. Jos musiikkia ja virren-
ja vakuutus ovat asiallisesti oi-
keiksi todistettavat, ennen kuin
ne jätetään kuulutusviranomai-
selle. Sama koskee vanhempien
tai holhoojan antamaa lupaa,
jos on kysymys alle 21-vuo-
tiaasta avioliittoon aikovasta.
Avioliittoikä on naisella 17
tai jännitystä. Kunhan sulha-
vuotta ja miehellä 18 vuotta.
Näitä nuorempien avioliitto on
mahdollinen Tasavallan presi-
dentin luvalla.

Mikäli sulhanen ei ole kirjoil-
la samassa seurakunnassa kuin
morsiamensa, on hänen pyydet-
tävä omasta seurakunnastaan
avoliittotodistus, jonka saami-
seen tarvitaan morsiamen kir-
ranviraston puoleen.

Torsti Kanerva

Norjalainen P.K.V.F:n laulukuo.

Norjalainen kuorovierailu

Viime vuoden kesäkuussa teki
Keski-Porin kirkkokuoro kon-
serttimatkan Norjaan. Matkan
määränä oli Porin ystävyyskau-
punki Porsgrunn Etelä-Norjassa.

Nyt saamme vuorostamme ot-
taa vastaan sikäläisen kristilli-
sen nuorisoyhdistyksen kuoron
kesäkuun 25.—28. päivänä. Nor-
jassa ei ole varsinaisia kirkko-
kuoroja. Urkuri on tukemassa
vain muutamia palkattuja kirk-
kolaulajia. Mutta yhdistysten
kuorot esiintyvät kyllä kirkoi-
ssa. Vierailevia laulajia tulee tän-
ne 36, mutta retkeilijöitten luku-
määräksi on ilmoitettu 43 henkeä.
Kuoroa johtaa Finn Skottner,
kuoron puheenjohtaja on Birger
Paus-Rasmussen, ja saarnan kon-
sertin yhteydessä keskiviikkona
26. päivänä pitää östre Porsgrun-
nin rovasti Jörgen Overå.

Vieraat tekevät matkan läpi
Ruotsin omalla autobussilla. Po-
rissa tutustutaan nähtävyyksiin
kahden päivän aikana ja yövy-
tään kolmeksi yöksi matkusta-
jakoteihin. Ensimmäisestä vierai-
lupäivästä huolehtii seurakunta
ja toisesta kaupunki. Norjalaiset
jatkavat matkaansa 28. päivänä
Tampereelle, Lahteen ja Helsin-
kiin.

Itä-Porsgrunnin kirkko.

uusi
atria
NAKKI

Porsgrunnin kirkkoherra Jörgen
Overå

Urkuri Finn Skottner.

Yhdistyneet kirkkokuorot

Keski-Porin kirkkokuoron, Länsi-Porin kirkkokuoron, Pihlavan
kirkkokuoron, Reposaaren kirkkokuoron ja Ruosniemen kirkko-
kuoron yhteisharjoitus maanantaina kesäkuun 24. p:nä klo 19
Keski-Porin kirkossa. Yhteiskuoron ohjelma on seuraava: Lau-
lajan rukous, joht. Väinö I. Haapalainen, Tulkaa te, jotka työtä
teette, joht. Jorma Koskela, Sulle Kaikkivaltias, joht. Unto Ko-
vanen, Aurinko armas, joht. Jaakko Torikka, Rauhaa, joht. Arvo
Elo. Edellä mainittu ohjelma esitetään porilaisten kirkkokuoro-
jen tervehdyksenä ystävyyskaupunkimme Porsgrunnin nuorisoi-
kuoron sävelhartaudessa keskiviikkona 26. 6. klo 19 Keski-Porin
kirkossa. Toivomus: naisille kansallispuku, miehet harmaa puku.
Tilaisuuden jälkeen illanvietto Mikonkatu 8:ssä. Osanottoilmoi-
tukset kuorosten johtajille.

RIFY • JAFFA • MESSINA • GRAPE • CITRUS

Porisevan pirteä sarja parhaita
virvoitusjuomia. Valmistettu raik-
kaasta lähdevedestä ja valikoi-
duista citrus-hedelmistä. Soke-
rilla makeutettu luonnontuote.

pisarakin porinaa
piristää

18 53

PORIN OLUTTEHDAS OY

(matka) radiot on
vartavasten tehty
"yhden koneen
aikakautta" varten.

Suosittellemme sitä Teille
nykyajan autoradioksi, jonka
voitte kätevästi ottaa
mukaanne kaikkialle.

URHO TUOMINEN OY

Jatkoa siv. 1.

Liekö bussinkuljettajaa pelottanut arabiterroristien väijytysten mahdollisuus aamuyön pimeinä tunteina liikenteen ollessa hiljaisimmillaan. Ainakin vauhti Jerusalemiä lähestyttäessä tuntui vain kiihtyvän.

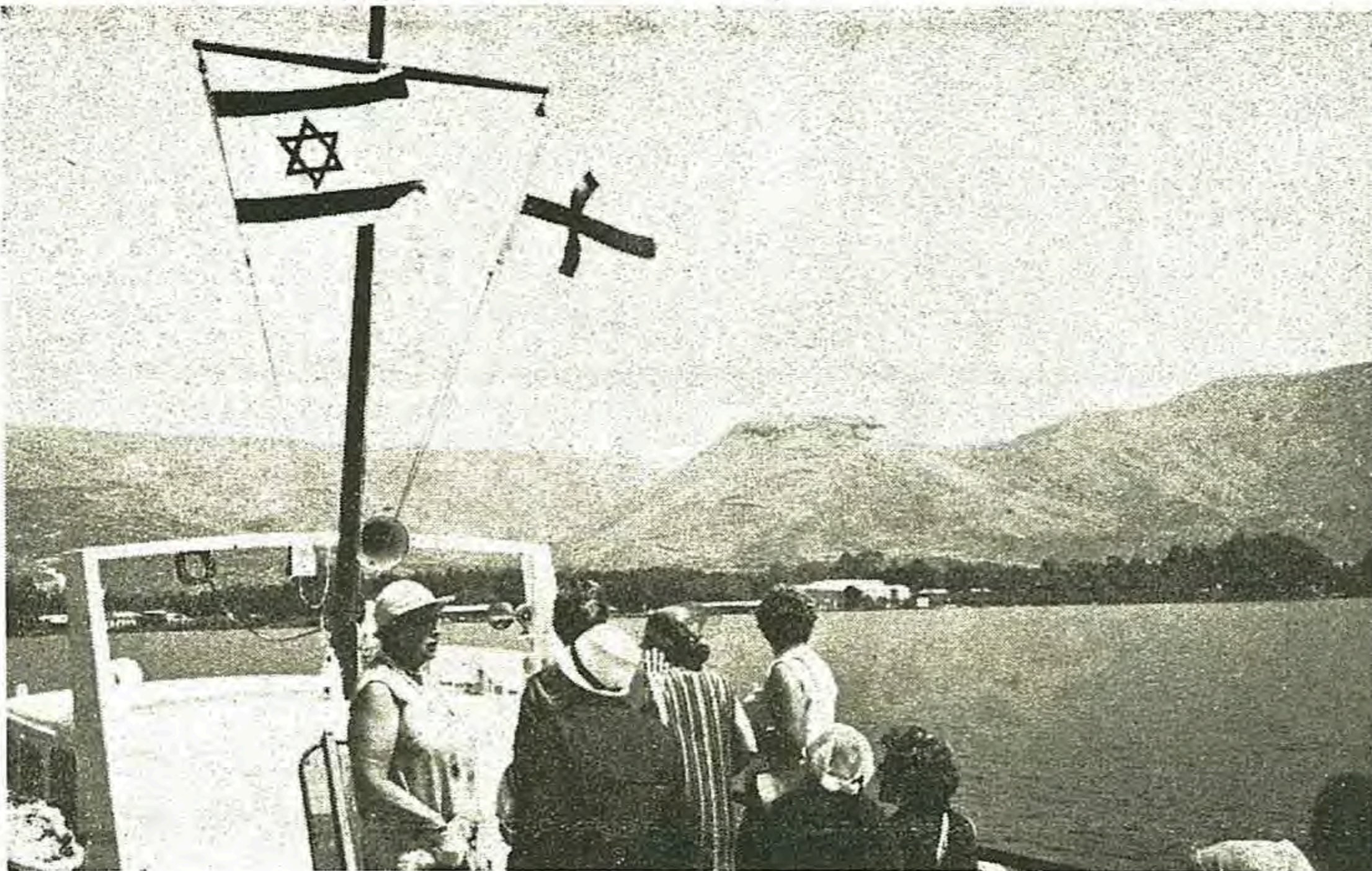
Vanhassa Jerusalemissa

Seurueemme asui Jerusalemissa entisellä Jordanian alueella aivan vanhan kaupungin liepeillä sijaitsevassa arabien omistamassa "Holy Land" (Pyhä Maa) -hotellissa. Kun ensimmäisenä aamuna heräsin ulkoa kuuluviin katukaupustelijoiden huutoihin ja vilkaisin ikkunasta ulos, saatoin todella huomata asuvani arabien kaupunginosassa. Kadulla liikkuva väestö oli tummaihoisia, mustiin vaatteisiin ja beduiinipäähineeseen pukeutuneita miehiä ja samoin tummaasuisia naisia musta huntu kasvosten suojana. Hotellin arabienkilokunta oli erittäin kohteliasta ja miellyttävää. Sen käyttäytymisessä oli itämaista ystävällisyyttä ja vieraanvaraisuutta. Vaikka oli paras turistiaika, ei hotellissa ollut pahemmin tungosta. Ilmeistä on, että jännittänyt poliittinen tilanne on vähentänyt huomattavasti turistien määrää. Mahdollista on myös se, että israelilaiset matkatoimistot ohjaavat pääosan turistivirrasta uuden Jerusalemin puolella sijaitseviin israelilaisten omistamiin hotelleihin. Arabimaista Jerusalemiin muhamettilaisten pyhille paikoille suuntautunut turistikunta on nykytilanteessa täysin ehtynyt, ja sen seikan täytyy merkitä taloudellisesti suurta heikennystä Jerusalemin arabiväestölle.

Jerusalem on — paitsi juutalaisten ja kristittyjen toivoretkien kohde — myös muhamettilaisten pyhä kaupunki, El Kuds, Pyhäkkö. Muhamettilaiset uskovat Muhammedin nousseen taivaaseen siltä Moorian vuoren huipulta, jolla on sijainnut Salomon ja Herodeksen temppelien polttouhrialttari. Tälle paikalle rakennutti kalifi Abdel-Melek v. 691 Kalliomoskeijan, jota sanotaan erääksi maailman kauneimmista rakennuksista. Nykyisin "väärauskoinen" turistikunta pääsee temppelialueelle ja Kalliomoskeijan sisälle. Kengät kuitenkin täytyy riisua jalasta ennen moskeijaan sisällymistä. Sopuuhittaisine mittasuhteineen, lattiansa, seinillään ja katossa olevine mosaiikkikuviineen, puuleikkauksineen ja maalattuine arabeskeineen Kalliomoskeija on todella näkemisen arvoinen paikka. Keskellä lattiaa on alttarin suojamaa paljas kalliopinta, jonka alla on luola. Siinä sanotaan Aabrahamin, Daavidin, Salomon, Eliaan ja Muhammedin rukoilleen. Kallion pinnalla on yhä nähtävissä jälkiä kourusta, jota myöten uhrieläinten veri juoksi alttarilta. Paikkaan liittyy monia legendoja, joita oppaat kertovat turisteille. Kalliomoskeijassa käydessäni oli paikalla israelilaisten koululaisten retkikunta. Heitä näki kirkkialla vanhassa kaupungissa tutustumassa paikkoihin, joihin israelilaisilla ei ole ollut mahdollisuutta tulla ennen viime kesäkuun sotaa.

Valitusmuuri

Alueella, jolla Kalliomoskeija nyt seisoo, on sijainnut Herodeksen rakennuttama temppeli, minkä roomalaiset tuhosivat täydellisesti v. 70 jKr. Siitä on jäljellä oikeastaan vain kappale temppelin ympäräysmuurista, jonka suuret kivipaadat ovat tuntomerkkeinä Herodeksen ajan rakennuksesta. Tämä jäännös temppelistä, Valitusmuuri, on nyt juutalaisten keskeisin pyhiinvaelluspaikka koko Israelissa. Saattaa aavistella jotain siitä rie-

Näkymä Gennesaretin järveltä itärannalle. Rannalla Ein-Gevin kibbutsin rakennuksia. Taustalla kukkulat, joilta syrialaiset aikaisemmin tulittivat kibbutsin asukkaita.

musta, mikä täytti israelilaisten mielet, kun viime kesäkuussa tie Valitusmuurille aukeni Jerusalemin vanhan kaupungin jouduttua Israelin haltuun. Sodan jälkeen on muurin edustalta purettu arabien taloja, jotta olisi saatu enemmän tilaa Valitusmuurille rukoilemaan saapuville juutalaisille. Muurin edustalle on rakennettu laatoitettu tasanne. Israelilaiset ovat suorittaneet muurin luona myös kaivauksia ja todenneet, että se ulottuu saman verran nykyisen maanpinnan alapuolelle kuin sen yläpuolellekin. Jatkuvasti on muurin edessä rukoilijoita. Paikalla käydessäni oli Israelin presidentti juuri tuossa muurilta rukoilemasta. Aseistettu sotilasosasto oli hänen suojanaan. Sapatin alkaessa on tungos muurin luona suurin. Nykyajan fariseuksiksi nimitetyt kiikkokonnolliset ortodoksisjuutalaiset kokoontuvat tällöin omalaatuisissa mustissa puvuissaan ja leveissä ketunnahkahatuissaan sen äärelle rukoilemaan.

Vanha Jerusalem — silta menneisyyteen

Jerusalemin vanhan kaupungin kapeilla kujilla sykkii aito itämainen elämä. Se lieneekin paras yhdysside 2000 vuoden takaiseen aikaan. Leikkiviä, likaisia ja kerkäviä lapsia on kaikkialla. Aasit kuljettavat selässään tavaroita tai arabimiehiä. Basaarikujilla on kauppooja vierä. Joskus kutsut muuttuvat holvatuiksi käytäviksi, joiden katossa olevista aukoista säteilee niukasti valoa. Kaupat avautuvat kadulle, ja niihin on saatu mahtumaan tavaraa jos jonkinlaista. Kauppiat houkuttelevat puoliväkisin turisteja ostoksia tekemään. Kaikkea mahdollista on myytävänä kulta- ja hopeaesineistä ja antiikkitavaroista hedelmiin, ruokatarvikeihin, kankasiiniin, puusta taidokkaasti veistettyihin esineisiin ja kaikenlaisen turistirihkamaan. Tuoksua on myös monenlaista eläinten ruhojen riippuessa kuumissa lihamyymälöissä tai kalakauppioiden tarjotessa monennäköistä kalaa.

Jerusalem on historiansa aikana rakennettu ja tuhottu monen monta kertaa. Jeesuksen ajan kaupunki on noin 7–8 m nykyisen maanpinnan alapuolella, paksun rauniorakerroksen alla. Hurskaiden kristittyjen mielikuvitus on kuitenkin ollut löytävinään sen reitin, jota Vapahtaja ristiään kantaen kulki Golgatalle. Tämä Via Dolo-

rosa kiemurtelee vanhan kaupungin kapeita kujia päätyen Pyhän Haudan Kirkkoon. Sen varrelle on merkitty yhdeksän asemaa, joihin liittyy muisto jostakin Jeesuksen ristien tien tapahtumasta. Via Dolorosan varrella on kirkkoja, kappaleita ja pysähdyspaikkoja, joihin on hyvä hetkeksi poiketa meluisalta kujalta hiljaista hetkeä viettämään. Joka perjantai fransiskaaninimunkit, joiden huostaan monet kristittyjen pyhät paikat on us-

Kirjoittaja Kapernaumin synagoogan raunioilla.

kottu, kiertävät Via Dolorosan pysähtyen jokaisen aseman kohdalla rukoilemaan.

Varmaan moni muikin Suomesta tullut turisti on kokenut saman, minkä itse koin Jerusalemissa: Niin suurenmoinen asia kuin onkin saada nähdä Pyhän maan maisemat ja liikkua sillä maaperällä, jolla Vapahtajamme kerran on kulkenut, pyhiin paikkoihin liittyvä palvonta on sittenkin meille vieras asia. Pyhän Haudan kirkko Golgatan kallioineen ja Jeesuksen hautakammioineen, joita katolinen traditio pitää aitoina, ei monine alttareineen ja koristeineen muistuta alkuperäisiä paikkoja. Paljon aidomman tunnelman tavoittaa Puutarhahaudalla, joka varmaan monille evankelisille kristityille on ollut puhuttelevin paikka Jerusalemissa. Tämä vanhan kaupungin muurien ulkopuolella sijaitseva kaunis ja hiljainen puutarha kallioliikkuineen oli kirkkonamme viettäessämme palmusunnuntaiaaton iltana Pyhää ehtoollista tyhjän haudan ääressä. Getsemanen puutarhaan rakennettu Kaikkien kansojen kirkko oli myös koruttomuudessaan vaikuttava. Sen kuorissa oleva orjantappura-aiheisen rautaidan ympäröimä paljas kallio muistuttaa paikasta, jossa Vapahtaja maahan vaipuneena kävi Getsemanen taisteluaan. Ulkona puutarhassa kasvaa yhä kahdeksan ikivanhaa öljypuuta, joita fransiskaanelivet huolellisesti hoitavat.

Uudessa Jerusalemissa

Seurueemme viipyi Jerusalemissa vajaan viikon. Kävimme tietysti myös uuden Jerusalemin puolella tutustumassa sen nähtävyyksiin. Oppaanamme toimi koko Israelissa olomme ajan juutalainen rouva, joka sapatiksi tosin palasi perheensä pariin. Israelin puoleinen Jerusalem on täysin eurooppalaistyylinen kaupunki.

Tutustumiskohteisiin kuului mm. museo, jossa säilytetään Qumranista Kuolleiden meren ranta-

neita Jerusalemin osia toisistaan erottanut muuri hajotettu, joskin muurin paikan saattoi maastossa vielä erottaa hyvin. Vaurioituneita taloja ja surmansa saaneiden sotilaiden muistomerkeiksi kyhättyjä vikat puhuivat omaa kieltään viime kesän taisteluista. Jordanian legioonat olivat tällöin jo valloittaneet osan Israelin puoleisesta Jerusalemistä, kunnes Scopus-vuoren kautta kiertäneet Israelin joukot pääsivät voitolle ja tunkeutuivat vanhaan kaupunkiin Leijonan eli Stefanusportista.

Jerusalemiin käsin teimme reittiä Beethlehemiin, Jerikkoon ja Kuolleiden meren rannalle. Jordanialle ei päässyt, koska se on nyt rajajokena. Jerusalemiin saakka kuului silloin tällöin tykistön len ääni Jordanin laaksosta. Jordanialta vallatulla alueella kulkiesamme näimme tien varrella pöytälaneita hyökkäysvaunuja ja autoja. Israelin lentokoneet olivat tuhoonnet Jordanian hyökkäysvaunujen, jotka Jordanin laaksosta olivat tulossa Jerusalemiin. Tiellä ei ollut sotilaiden tarkastusasemia, ja vaikkakin arabien autot tutkittiin tarkkaan.

Galileassa

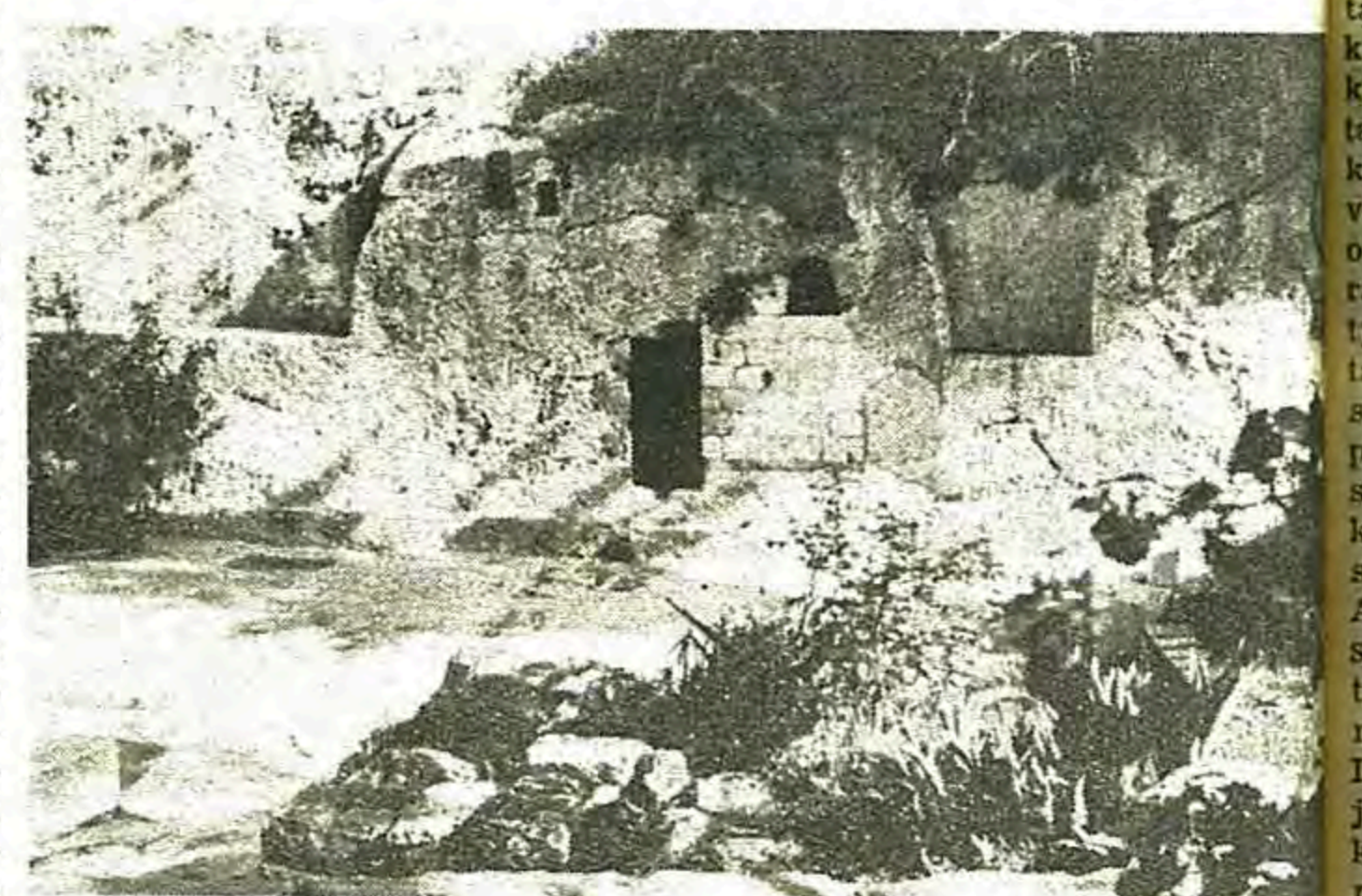
Vietettyämme lähes viikon Jerusalemissa suuntasimme kulkuradamme kohti Galileaa. Ajoimme aluksi Vähemmän rannalle Jaffan ja Tel-Avivin kaupunkien ja edelleen Vähemmän rannan seuran Kasseran raunioille ja Haifaan. Kasseran vuoren rinteeltä avautuu mahtava näköala yli Haifan. Israelilaiset ovat saaneet maan kasvamaan ja kukoistamaan. Miljoonittain puita on istutettu arabien aikojen autoiksi hakkaamille kukkuloille, appelsiini-ym. hedelmätarhat kukoistavat laaksoissa. Järven rannalta nousimme Nasretiin, josta jatkoimme Gennesaretin järven rannalle Tiberias-nimiseen kaupunkiin. Se olikin tuolloin kohtaanamme retkeillessämme lähes viikon Galileassa Jeesuksen kotimaakunnan nähtävyyksiin tutustumassa.

Galilean kevät oli kauneimmallaan. Gennesaretin järvi ja sen rantanäkymät jäivät lähtemättömästi Palestiinassa käyneen mieleen. Vaikka paljon on muuttunut parin tuhannen vuoden aikana, maiseman muoto säilynyt samana kuin Jeesuksen päivinä. Useampi järvenpoukama sopisi hämmästyttävästi "venesaarnansa" paikaksi. Järven rantapenkereille on luonto muuallut amfiteattereita, joihin on mahtunut tuhansia kuulijoita. Kuvien Juudeaan verrattuna Galilean luonto on vehreää ja lempeää.

Tiberiaasta teimme vesibussiretken Gennesaretin järven itärannalle, jossa sijaitsee Ein-Gevin kibbutsi, maanviljelysyhteisö, jossa harjoitetaan myös kalastusta. Kibbutsi on järven ja kukkuloiden välissä olevalla melko kapealla tasangolla. Kuulimme kuvauksia siitä, millaista oli elämä kibbutsin ennen viime kesäkuun sotaa.

Rajan kiroja

Viime kesäkuun sodan jälkeen on Israelille ja Jordanialle kuulu-

Jerusalemin kalliohauta kauniissa puutarhassa lähellä ns. Gordonin Golgataa.

Gennesaretin järven länsirannalta. Taustalla Arbelan kukkula, jonka oikealla puolella Kyyhkyslaakson sola.

RAUMA & REPOLA

Porin tehtaas

Pastori Pinolan Taiwanin-terveiset

Rakkaat ystävämmi!

Näin suurten kirkollisten juhlien aikaan tuntee tavallista enemmän kaipaavansa Suomeen. Ehkä se johtuu nimenomaan siitä, että täällä ei pysty virittymään sillä lailla "juhlatunnelmaan", kuin kotona kaiken pitkäperjantaihin ja pääsiäiseen liittyvän "tradition" keskellä. Tunnelmat puuttuvat, mutta Sana pysyy, täällä sen kokee. Teillä on siellä pääsiäisaika. Jokainen suomalainen myös tietää jotain pääsiäisen tapahtumista ja sanomasta, eikä tarvitse paljon vaivaa nähdä, kun saa tietää ja kuulla lisää.

Täällä kaikki on toisin. Ei täällä ole pitkäperjantaita ulkonaisesti nähtävänä. Elämä jatkuu ihan niin kuin tavallisena arkipäivänä. Kristilliset seurakunnat viettävät tietenkin pitkäperjantaita, ja sanomakin on varmasti sama kuin meillä Suomessa, mutta tavallinen kansa ei tiedä siitä yhtään mitään. Jumalaton melu jatkuu keskeytyksettä. On vähän haikea mieli Suomen pääsiäistä ajatellessa.

Voi teitä seurakuntatyöntekijä-parkoja! Tiedän teidän tuskanne: mistä ihmeestä saisitte jotain uutta ammennettavaa kuulioloilleni, jotka ovat kuulleet pääsiäisen sanoman tuhat kertaa? Tuntuu siltä, että kaikki on puhuttu tyhjiin, niin rikas, kuin sanoma pohjimiltaan onkin. Kuulijat ovat kuulleet kaiken jo moneen kertaan. Mikään ei tunnu liikuttavan ketään. Totuttua tunnelmaa kyllä on, mutta miten saada sen keskelle Elävä

Sana Jumalalta? Uskaltaisinko ehdottaa erästä ratkaisua? Tulkaa tänne! Tai lähtekää mihin muuhun paikkaan tahansa, missä sanoma Vapahtajasta on yhtä outoa! Tuntuu siltä, että sitten, kun tätä kieltä on tarpeeksi oppinut, ei tiedä, mistä aloittaisi, kun kansa ei tiedä yhtään mitään Jumalan ihmellisestä rakkaudesta. Täällä kun ei ole ylitarjontaa Jumalan Sanan suhteen. Täällä kaikki, mitä "saarnaat", otetaan vastaan uuteena. Ei täällä ole tuskaa siitä, miten keksisi uutta. Täällä on tuska siitä, miten saisi tarpeeksi yksinkertaisesti tuoduksi esille meille itsellemme liiankin tutun sanoman Jumalan pelastavasta rakkaudesta. Silmiäni edessä on ihmeellinen tulevaisuuden näky: miltä näyttäisi pitkäperjantai jossakin Taiwanin kaupungissa sen jälkeen, kun melu ja hyöriä taukoaisi ja ihmiset pysähtyisivät mielettömästi menostaan hiljentyäkseen pitkäperjantain sanoman eteen? Tähän näin sitä on mahdollon kuvitella, kun vain 3 % Taiwanin väestöstä on kristittyjä, mutta kuitenkin: tämän näyn takia olemme täällä.

Meillä on ollut täällä oma erikoinen juhla-aikamme. Piispa on meitä "tarkastellut"! Eilen lähti Oulun hiippakunnan emeritus-piispa L. P. Tapaninen lentäen kohti Japania oltuaan täällä lähes kaksi viikkoa tutustumassa Lähetysseuran työhön. Hänen matkansa tarkoituksena ei suinkaan ollut piispantarkastuksen suorittaminen, (kuten me olemme leikkiläisesti ajatelleet), vaan Paul Tsain papiksi

viikkiminen. Nyt vihittiin "Ruohodottaa erästä ratkaisua? Tulkaa tänne! Tai lähtekää mihin muuhun paikkaan tahansa, missä sanoma Vapahtajasta on yhtä outoa!

Kouluakin olemme jälleen opelleet käymään kymmenen päivän loman jälkeen. Ihan totta, koulunkäymistäkin pitää oikein opetella ja melko vaikealta se alussa tuntuu. Kun saisi jostain oikein kompeilista rakkaudesta, niin varmasti tämän kielen oppisi. Innon puutteen lisäksi kevätaurinko, joka pörröttää melkein keskelle päälakea ja pehmittää aivot, taitaa olla suuren oppimisen este. Sanovat vanhat lähetit, että se tästä vielä lämpenis. Saa nähdä, miten sitten vielä kuitemmalla opiskellaan!

Monet ryhmäkirjeittemme saajista ovat muistaneet myös meitä kirjeillään. Kiitos teille kaikille! On rohkaisevaa ja kannustavaa kuulla, että Siellä Suomessa on omaistemme lisäksi monia, jotka rukoilevat meidän kielipintojemme puolesta, niin että voisimme parhaalla mahdollisella tavalla valmitua työhön, johon Jumala on meidät kutsunut. Usein te rukoustehtävästänne kirjoittaessanne kerotte, kuinka puutteellista ja huonoa se on. Mutta me rohkennamme uskoa, että se juuri sellaisena tulee kuulluksi. Toisaalta teidän lähettämämme tunneimme monasti oman vajaamittaisuutemme. Pakanuus ympärillämme tuntuu niin määrättömän ahdistavalta, ja pakanuuden panssari pelko, näyttää liian vahvalta meidän voimin murrettavaksemme. Aina masennumme, kun huomaamme oman riittämättömyytemme Jumalan käytös-

Uhriraha, jota Taiwanilla myydään Buddhan taivuttamiseksi suosiolliseksi.

sä. Mutta olisikohan niin, että itseensä katsominen on vain kiusa, jonka yli ja läpi olisi nähtävä itse Vapahtaja ja hänen suuruutensa ja voimansa. Sitten jaksamme. Tekin, jotka Jumalan valtakunnan työn puolesta rukoilette, alkää katsoa rukouksenne heikkouteen ja osaamattomuuteen, katsokaa yksin häneen, jonka puoleen rukouksessa kurouttaudutte. Siten jaksatte.

Ovat, muuten, nuo vanhat lähetit viisaita. Sanoivat silloin aloittaessamme näitten ryhmäkirjeiden lähettämisen kerran kuussa, ettei siitä tulisi yhtään mitään. Niinpä ei näytä tulevan. Jospa höllentäisimme tahtia niin, että yrittäisimme muistaa teitä tällaisella kirjeellä joka toinen kuukausi. Katsotaan sitten vuoden lopussa, olemmeko saaneet kuusi kirjettä tehdyksi. Yksi vaikeus meillä aina on yhteiskirjettä laatiessamme: mitä lukijamme haluaisivat lukea? Olemme varmasti aivan liaksi totuneet moniin ympärillämme tapahtuviin asioihin, niin ettemme tajua kertoa niistä. Siispä kysymekin nyt teiltä, mistä haluatte kuulla? Sitä mukaa kuin toiveita tulee, yritämme toteuttaa niitä. Jäämme odottamaan aihe-ehdotuksia.

Saarasta emme ole tainneet paljon kertoa. Saara on tyttäremme, kuten tietänne. Olosuhteisiin nähden Saara voi hyvin. Olosuhteet ovat sellaiset, että välillä on tukahduttavan kuumaa ja nyt taas tällä hetkellä suorastaan kylmää. Tulokset ilman nopeista vaihteista näkyvät parhaiten Saarasta. Nytkin hänen äänensä on ihan maassa. Kuumuudessa lasten ihol-

le tulee ns. hikinäppyyä, joten kuumien ajan tietää tulleen, jos Saaran kasvot näppyyilevät. Kiinalaiset pitävät tavattomasti lapsista, ja niinpä Saara onkin aina kaiken huomion keskipisteenä kaduilla kulkessamme.

Rohkeimmat, tavallisesti lapset tulevat ihan lähelle ja nipistelevät Saaran ihmeellisen valkoisia poskia. On siinä lapsiparalla kestämistä, vaan hyvin osaa Saara suhtautua tällaisiin; vilkuttaa kalkeille, jotka vain huomaavat hänele vilkuttaa. Tuntuu siltä, että Liisa Paunosen lähtöjuhlassamme sanoma lause: "Lapset ovat parhaita lähetystyön eteenpäin viejiä", tulee vielä joskus toteutumaan Saaramme kohdalla. Saara ikään kuin avaa tien keskustelulle ihmisten kanssa. Asian huono puoli on vain siinä, ettemme osaa puhua vielä juuri mitään.

Lieneekö kukaan jaksanut lukea yhteen menoon tänne asti. Kirjehän on paisunut ihan mahdottoman pitkäksi. Niille, jotka ovat jaksaneet, tähän loppuun todellisen helmi Raamatun Sanasta: "Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni" (Joh. 18:37). Maailman perimmäinen, kaikkein tärkein, totuus on meidän omamme, kun tunnemme Vapahtajan. Jokainen, joka kuuntelee elämänsä, sään Vapahtajan ääntä ja seuraa häntä, vaeltaa kaikkein puhtaimmassa ja kirkkaimmassa totuudessa.

Tässä on Vapahtajan sanoman ainutlaatuisuus. Tässä on meidän elämämme ja toivomme.

Teidän lähettämämme Matleena, Saku ja Saara Pinola

Buddhan alttarin ääressä.

Israelin lähettimme vieraana

Seurueemme vieraili myös Suomen Lähetysseuran Israelin lähetien luona Jerusalemin lastenkodissa ja koulussa. Maisteri Aili Havas, pastori Risto Santala, opettaja Heikki Nurminen ja muut koululla työskentelevät lähetit kertoivat työstään ja kokemuksistaan juutalaisten parissa. Lähetyskoulu toimii tällä hetkellä suurissa vaikeuksissa, sillä Israelin viranomaiset yrittävät saada kaiken israelilaisiin kohdistuvan lähetystyön loppumaan. Koulun ei anneta ottaa uusia lapsia, ja jo koulussa olevat tahdotaan saada sieltä pois. Viranomaisten suhtautumisessa lähetystyöhön on kristinuskon vastaisten voimien vaikutuksesta tapahtunut jyrkkä muutos. Aikaisemmin kouluun tulevia lapsia oli enemmän, kuin sinne voitiin ottaa. Koulu sijaitsee vain muutaman sadan metrin päässä Israelin ja Jordanian entiseltä rajalta. Viime kesän taisteluissa itse koulurakennukseen osui yksi ammus sekä pihalle ja saunarakennukseen useampia ammuksia. Lapset ja henkilökunta säilyivät vahingoittumattomina, vaikka poikia oli ollut vaikea pidätellä pommisuojaissa taistelujen riehuttaessa ulkona. Koulu on kiihkeiden ortodoksisjuutalaisten asuma-alueen — Mea Shearim'in — reunalla, ja tästä on omat hankaluutensa. Muutaman kerran on kiihkoilijoiden asettama pommikin räjähtänyt koulun portilla. Uskontojen välinen taistelu on Jerusalemissa kiihkeä. Jos joku juutalainen kääntyy kristinuskoon, pidetään häntä kansansa petturina ja hänen elämänsä Israelissa käy erittäin vaikeaksi. Kun lähdimme koululta, kulki kadulla suuri joukko nuorisoa psalmeja laulaen. He olivat tulossa Valitusmuurilta rukoilemasta sapatin juuri alettua. Nuorilla miehilläkin oli pitkät poskikiharat, musta puku, leveälierinen musta hattu tai leveä ketunnahkalakki. Joillakin oli pitkät, polviin asti ulottuvat nahkaliivit yllään. Nämä jyrkkähenkiset kiihkoilijat pitävät tiukasti kiinni perinteistä ja yrittävät saada vapaamielisempiäkin noudattamaan lakia ja perinnäissääntöjä ja varsinkin sapatitkäsäkyä.

Raamattu ja juutalaiset

Tiberiaassa tapasimme suomalaisen lähetystyöntekijän, jo ennen Israelin itsenäistymistä sinne muuttaneen Kaarlo Syväntön, joka kertoi suorittamastaan raamatulähetystyöstä. Monenlaisia keinoja täytyy käyttää, jotta Raamattuja saataisiin tuoduksi Israeliin. Ainoa keino tällä hetkellä on lähettää ne postitse paketteina yksityishenkilöille, koska niille ei myönnetä tuontilisenssiä. Israelin postiministeri oli yrittänyt sulkea tämänkin tien ja oli ottanut jo saapuneet raamattupaketit takavarikkoon, mutta Israelin oikeuskanslerille tekemällä valituksella ja kansainvälisiin postisääntöihin vetoamalla Kaarlo Syväntö oli saanut tämän takavarikon kumotuksi. Raamatut menevät kuin kuumille kiville. Kuulemma Israelissa on paljon niitä, jotka ovat sydämensään uskonnossa Jeesukseen Messiaan, vaikka eivät rohkene sitä julkisesti tunnustaa. Myöskin professori Aapeli Saaristo pistäytyi rouvansa kanssa seuruetamme tervehtimässä ja kertoilemassa työstään, jota hän on monien vuosikymmenien aikana suorittanut ennen kaikkea Galileassa.

Paluu kotiin

Pitkäperjantaina aloitimme paluumatkan kiertämällä vielä Jerusalemin kautta. Ajoimme läpi Sa-

marian pitkin kukkuloiden rinteitä kiemurtelevia teitä. Maaperä näytti kovin karulta ja kiviseltä, mutta se on kuulemma erittäin hedelmällistä saadessaan vettä. Arabit kyntivät aasien vetämillä puuauroilla viinitarhojaan. Traktoreilla ei noille kukkuloiden rinteille raivatuille pelloille olisi päässyt kukaan. Viinipuut vuorottelivat maisemassa ikivanhojen öljypuiden kanssa. Lähestyessämme Jerusalemiä näimme tien varrella palatsin, jonka Jordanian kuningas Hussein oli rakennuttanut itselleen, mutta jota hän ei ollut ehtinyt saada valmiiksi. Jerusalemissa vallitsi tungos, sillä olihan juutalaisten pääsiäisjuhla alkamassa. Aajessamme Tel-Avivin lentokentälle tuli vastaamme yhtämittäinen Jerusalemiin suuntautuva autojono.

Kotimatkamme alkoi Beirutista, jonne taaskin kiersimme Nicosian kautta. Beirutista käsin ehdimme vielä pistäytyä Siidonissa. Kotimaan kamaralla oli lumirantaa ja sää koleaa, kun koneemme pääsiäispäivän iltana laskeutui Seutulankentälle.

"Jerusalem, jos unhotan sinut, niin menköön sijoiltan oikea käteni, tarttuko kieleni suuni lakeen". Näin lauloi muinainen psalminlaulaja (Ps. 137: 5-6). Tuskinpa yksikään tämän päivän Pyhän maan kävijä voi unohtaa Jerusalemiä, Galileaa ja muita Israelin tienoita. Matka Israeliin on enemmän kuin pelkkä turistimatka. Raamattu saa uutta elävyyttä. Mielessäni onkin herännyt ajatus: Löytyisikö Porista Pyhän maan matkasta kiinnostuneita? Mitähän jos ryhtyisimme suunnittelemaan porilaista ryhmää. Asiasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyden allekirjoittaneeseen. "Tulevana vuona Jerusalemissa." Tämä juutalaisten Jerusalemiin paluun toivoa ylläpitänyt lause voisi olla myös jonkun porilaisen tulevaisuuden näkymä.

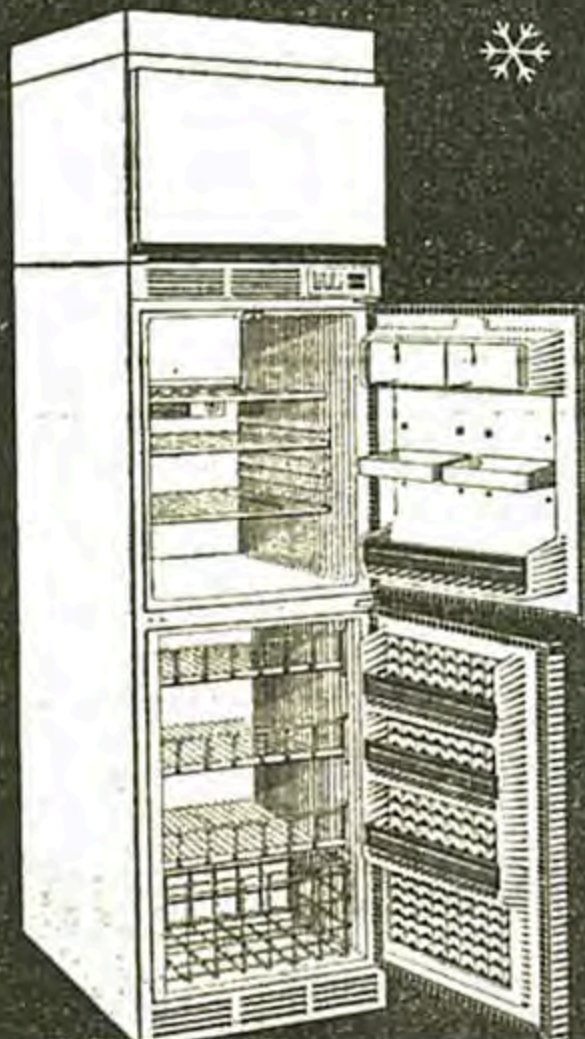
Tottakai käyttötili

Porin Säästöpankkiin

ROSENLEW
UUTTA

TUPLAKAAPPI

Jääkaappi +4°...+8°C
tilavuus 195 litraa

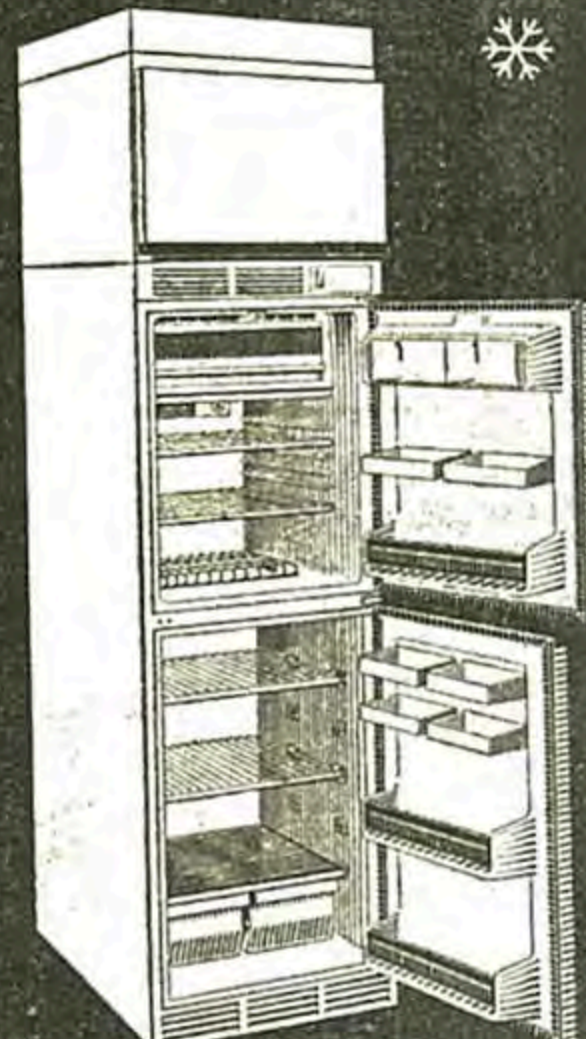

Pakastinkaappi
-18°...-30°C
tilavuus 190 litraa

ROSENLEW
UUTTA

TUPLAKAAPPI

Jääkaappi +4°...+8°C
tilavuus 195 litraa

Kylmäkaappi +8°...+12°C
tilavuus 230 litraa

Ilmolan leirikeskuksen emäntä Helmi Kuusisto.

Ilmolan kesää

Emännän vaativassa tehtävässä det sen mukaiset. On vanha puu- on Ilmolassa jo kolme kesää ollut helia ja pieni sähköliesi, joilla kyl- Helmi Kuusisto; nyt on siis alka- lä voi keittää ruoan pienelle jou- massa neljäs leirintäkausi. Kesäi- kolle, mutta suuremman parven le- sin on hänellä apulainenkin, muu- hahtaessa paikalle on turvaudutta- ten ei kiireistä mitenkään selviäi- va ulkona keittämiseen. Ja syn- si. Sitä paitsi leiriläiset itse autta- tyhän se kyllä keitto sielläkin. Kellari on, mutta kesän lämmössä se käy niin lämpimäksi, ettei sitä juuri ruokatavaroiden säilytys- paikkana pitkäaikaa aikaa voi käyttää. Siksi olisi jääkaappi hy- vin tarpeellinen, välttyisi monelta huolelta.

Ilmolan kesässä ei emännällä juuri vapaa-aikaa ole, sillä yhden leirin loputtua alkaa välittömästi toinen. Leiriläiset ovat hyvinkin eri-ikäisiä, mutta yhtä hauskaa tuntuu olevan kaikilla, emäntä va- kuuttaa, oli sitten kysymyksessä minkä ikäisten leiri tahansa. Har- maalta tuntuu vain silloin, kun tai- vaskin on harmaa ja sataa ja myrskyä ja joutuu melkein pale- lemaan. Niinhän, valitettavasti, Il- molassakin silloin tällöin tapah- tuu. Varsin suosittuja tuntuvat ole- van nuorten viikonloppuleirit: tula- laan lauantaina ja sanotaan taas sunnuntai-illalla kiitolliset hyvä- tit.

Leirit ovat luonnollisesti hyvin erikokoisia. Suurin on käsittänyt kokonaista 60 poikaa, mutta ta- vallisin leiriläisten luku on 20–30. Ilmolan suojiin voidaan majoittaa vain n. 20 leiriläistä. Jos heitä ke- rääntyy tänne enemmän, on tur- vauduttava telttamajoitukseen, mi- kä silti tuntuu olevan hyvinkin suosittua, joskin tasaisista leiri- tantereista Ilmolassa vielä on puu- tetta. Tämä kun on yhtä loushi- koa vain.

Erään loushikkoisen mäen rin- teessä on Ilmolan leirikirkonkin, ja toisen loushikon vaiheilla aivan me- ren rannalle on sijoitettu leirinuo- tiopaikka.

Keitaita ovat Ilmolankin leiri- läisten elämässä saunailat, joita kunkin leirikunnan elämään ko- tetaan sijoittaa ainakin yksi. Sau- na on pieni, mutta vielä tyydyttä- vässä kunnossa, ja uimaranta täyttää melkoiset vaatimukset. Ve- si on vielä suhteellisen puhdasta. Kokemäenjoki vyöryttää likave- tensä etelämmälle Pihlavan ranto- ja pitkin.

Ja emännän toivomukset? — On- han täällä toimeen tultu, ja tula- laan vastakin, epäilemättä. Sopi- antaa tilaa ja mahdollisuuksia. En ole oikeastaan koskaan havainnut leiriläisten keskuudessa häiritse- vää kurittomuutta. Niin että siinä suhteessa kiitokset leiriläisille ja heidän johtajilleen.

Mutta emännän mahdollisuudet leirin muonittamiseen eivät ole muuta kuin vain tyydyttävät. Kei- tiö on pieni ja keittomahdollisuu-

ILMOLAN LEIRIKESKUS "OMASTA PÄÄSTÄ" Suunnittelu- ja ideakilpailu kaikille nuorille

Nuorten kesätoiminta on jo viiden vuoden ajan suurelta osal- ta keskittynyt Lytyylässä sijaitsevaan Ilmolan leirikeskukseen. Siellä onkin sopivaa ranta-alueita yli 4 hehtaaria. Suurin osa aluetta on aivan luonnontilassa. Vanhoissa huvilarakennuksissa on suoritettu vain välttämättömät vuosikorjaukset.

Ilmolan alue on tarkoitettu asteittain kehittää leirikeskukseksi. Se vaatii yleissuunnitelman, joka sisältää kokonaisratkaisun kaik- kine rakennusvaiheineen, vaikkapa toteuttaminen tapahtuisikin vähitellen. Nyt kutsummekin kaikki Porin seurakuntien nuoret "leiriarkkitehdit" hauskkaan ja mielenkiintoiseen Ilmolan leiri- keskuksen suunnittelukilpailuun. Siihen saa osallistua jokainen Porin seurakuntien alle 21-vuotias jäsen. Ohjelma on seuraava:

1) Kilpailu on aatekilpailu, jolla pyritään saamaan selville leiri- keskuksen käyttäjien omat ideat ja toivomukset.

2) Suunnitelma voi käsittää esimerkiksi seuraavat tilat:

A. Koko alueen yhteiset

— talouskeskus, jossa on keittiö, kellari, varastot., ruokai- lukatos n. 50 hengelle, henkilökunnan majoitustilat,
— leirikirkko.

B. Pääleiri, jossa on majoitus- ja kokoustilat n. 40 hengelle, peli- kenttä, sauna, uimaranta, nuotiopaikka ym.

C. Telttaleirialue n. 40 hengen leiriä varten (teltta-alue, lippuaukio, leirikeittiö, oma nuotiopaikka ja pelikenttä, yhteys talouskes- kukseen ja uimarantaan).

D. Retkeilyalue, jossa on 2–4 lomamajaa (retkikämppeä), pieni sauna, oma uimaranta ym. Yhteys talouskeskukseen.

Edellä oleva ohjelma on vain luonnos, josta kilpailija voi harkin- tansa mukaan poiketa. Nykyisiä rakennuksia ja niiden paikkoja ei tarvitse ottaa huomioon, vaan kilpailijoilla on siinä suhteessa täysin vapaat kädet.

3) Kulkuyhteys maitse on sovittava kulkemaan nykyistä Louhi- rannan tietä. Paikoitustilaa järjestettävä 10–20 autolle. Vesi- yhteyttä varten venelaituri. Suunnitelmassa on myös esitettävä, mi- ten mantereeseen ja saaren välinen yhteys järjestetään.

4) Kilpailusuunnitelmaan sisältyy karttapiirros, johon merkitään suunnitellut rakennukset, laitteet ja alueet. Piirroksen mittakaava ja tekotapa ovat vapaat. Pohjakartan saa Ilmolasta. Piirroksen on liitettävä lyhyt kirjoitettu selitys. Kilpailijoilla on oikeus sen lisäksi jättää muutakin omaa ehdotustaan selventävää aineistoa.

5) Kilpailuaikaa on lokakuun loppuun asti tänä vuonna. Kilpai- luehdotukset varustetaan nimimerkillä. Mukaan on liitettävä sul- jetussa kuoressa kilpailijan nimi, ikä ja osoite. Kuoren päälle nimimerkki.

Leirialueen pohjakartan ja kilpailuohjeet saa Ilmolasta koko kesän ajan. Palkinnoista ym. kerromme Kirkkosanomien syys- kuun numerossa.

Nyt kaikki nuoret suunnittelemaan leirikeskusta todella "omas- ta päästä".

Ja näin Junnilassa

Ilmolasta siirryimme Porin seurakuntien toiseen leirikeskukseen, Junnilaan ja pääsimme puheisiin sen pääemännän, rouva Alma Penttilän kanssa.

Tiivis on Junnilankin kesä, niin tiivis, ettei sen ohjelmaan juuri mitään voisi lisätä. Ensimmäinen suurempi vierasjoukko on kevään ylioppilaat, jotka lakkinsa saa- tuun monikymmenpäisenä parve- na saapuvat Junnilan kesää ihaile- maan ja kiitoslaulujaan kaiutta- maan. Virallisen ohjelman mu- kaan siirtyy tämän kesän viimei- nen leiri jo syyskuun puolelle, sillä 3. 9.—8. 9. kokoontuvat katulähe- tyksen miehet Junnilaan. Toivo- tamme heille kauniita syyskesän päiviä samoin kuin kesäistä aurin- koa kaikille niille 20 leirille, jotka kesän kuluessa Junnilaan saapu- vat. (Junnilan samoin kuin Ilmo- lankin leiriohjelma on toisaalla lehdessämme).

Junnilan leirit ovat mittasuhteil- taan melkoiset, sillä täällä on mah- dollisuus samanaikaisesti antaa yösiä ja kestityskin toiselle sa- dalle ulottuvalle joukolle. Leirit ovat Junnilan elämään kiinteästi kuuluvaa, mutta niiden lisäksi käy täällä kesän mittaan mo- nen monta vierailijointen ryh- mää tai retkikuntaa — usein vieraista maista asti. Kaikki he ovat tervetulleita. Kenenkään ei tarvitse tuntea tuleensa sopi- mattomaan aikaan. Varsin taval- lista on, että vierailevat retkikun- nat ja leiriläisetkin lausutaan Jun- nilan portilla tervetulleiksi jolla- kin virrellä tai muulla hengellisel- lä laululla.

Junnilan keittiössä työskentelee kesän aikana seitsemän henkeä, eikä heillä suinkaan työn puutetta ole. Muona- ja muut tarvikkeet saadaan suoraan Porista eri tuk- kulikkeista, ja kitkattomasti on yhteistyö sujunut. Kaksi siivoojaa pitää vakituisesti huolta siistey- destä, eivätkä hekään liian helpol- la pääse, siitä pitää huolen suo- malaisten tunnettu suuripiirtei- syys asioissa, joille sopii yhteisni- meksi siisteys.

Ei ole silti rouva Penttilällä- kään moitteita sanaa sanottavana itse leiriläisistä. Ulkopuoliset vain joskus tahtovat häiritä leirin rau- haa. Siinä suhteessa olisi tosiaan- kin jotain tehtävä. Esim. rippikou- luleirit ovat joutuneet kärsimään häiritsevien sivullisten tähden. Muuten tuntuvat asiat emännän

Junnilan kesäkodin emäntä Alma Penttilä.

mielestä olevan hyvin. Majoitus- ja ranta on huono, loushikkoinen muonitusmahdollisuudet ovat hy- kivikkoinen. Ulommaksi rannas- vät, samoin sauna, jota ahkerasti käytetään, mutta saunalammen käännös on kerääntynyt paksu lie- tekerros, joka odottaa poistaja- aan. Keittiö on kunnollinen, samoin kellarit ja vesi. Keittiöhenkilö- kunta on paikallaan pysyvää ja tehtävissään tunnollista ja taita- vaa. Kahdeksas kesä on minun kohdallani alkamassa, enkä suin- kaan pelkää sitä aloittaa. Päinvas- toin: Junnilassa aina tapahtuu, on kiire ja aika kuluu.

Parista puutteesta emäntä sen- tään haluaa huomauttaa: Uima-

Teiniliitto, kristillinen teini- ja aamuhartaudet

Suomen Teiniliiton omalle lii- kokoukselleen tekemien, kristi- sen teinityön uudelleenjärjestel- ja aamuhartauksia koskevien 2 dotusten johdosta Suomen Kir- tillisen Ylioppilasiltojen halli- esittää seuraavaa:

Pidämme omasta puolestam- välttämättömänä, että kristilli- teinityötä tehdään edelleenkin hokkaasti, ja pidämme toivot- na, että se voisi tapahtua niin, tällä alalla työskentelevät jär- töt yhteisesti antaisivat kokor- sen ja vakuuttavan kristillisen distuksen. Kaikkea teinimaail- sa tehtävää työtä kokoavana- menä Suomen Teiniliitto on tä- kin teininuorison kasvatukse- olennaisesti kuuluvalla alalla kaisemmin suorittanut merkit- vää työtä. Omasta puolestam- pidämme Teiniliiton mukana- edelleenkin arvokkaana. Sekä T- niliiton että kristillistä teinity- tekevien järjestöjen organisaati- tulee kehittää, niin että tein- omakohtainen vastuu työstä heidän vaikuttamismahdollisuu- sa kasvaisivat. Samoin Teiniliit- teinipastorin asemaan saattaa tyä ongelmia, jotka pitäisi tark- tutkia. Omasta puolestamme ole- me valmiit kehittämään organis- tiotamme siten, että edellä esite- näkökohdat tulevat otetuiksi hu- mioon.

Mielestämme koulun heng- kannalta tärkeää ja yhdistävää muhartautta olisi kehitettävä- sille olisi etsittävä uusia muoto- Erityisesti kristittyjen teini- omaa osuutta aamuhartauksien- täjänä ja suunnittelijoina tulisi- tisestäankin tehostaa.

PORIN MATKATOIMISTO OY

Pori

Antink. 7, puh. 11 509,
13 748 ja 13 780

KAUNIIT KUKAT JA
AISTIKKAAT KUKKALAITTEET
MYYMÄLÖISTÄMME

Vesan Kukka

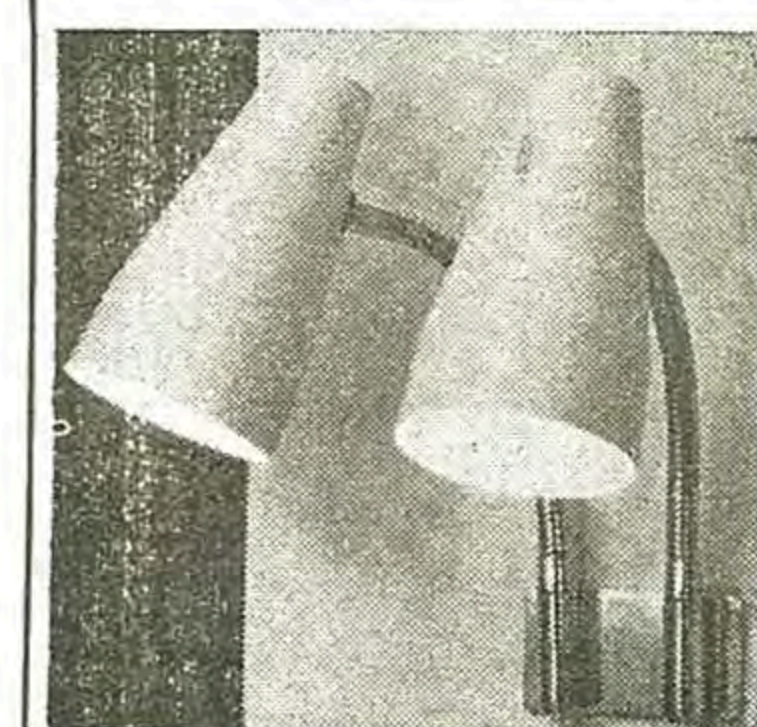
Yrjönkatu 4, puh. 16 601, 16 602
Rautatiepuistik. 2, puh. 16 603
Avoinna arkisin kello 8.30—20
pyhäisin „ 9.00—20

Valaisinlahja

Jatkuvaa
iloa ja
valoa

Kommandiittiyhtiö

ERKKI SIIVOLA
Keskusaukio, Yrjönkatu 25

ORNO 50-056/2 STOCKMANN-tuote

KESÄAIKATAULU PORI-LYTTYLÄ

Arkip:nä Porista: 6.30, 7.40, 9.00, 11.00, 13.00 L., 16.15, 17.30, 20.00 E. 23.00 L. Kt.

Arkip:nä Lytyylästä: 5.50, 7.05 L., 8.10, 10.00, 12.00, 14.00, 16.50, 18. 21.00 L.

Lauant. Porista: 6.30, 7.40, 11.00, 12.30 L., 14.15, 15.50, 17.00, 20.00 L. E. 23.00 L. Kt.

Lauant. Lytyylästä: 5.50, 7.05 L., 8.10, 11.50, 13.15, 15.00, 16.30, 19.30 L. 21.00 L.

Sunn. Porista: 8.15, 10.00, 12.00, 14.00, 16.00, 19.00, 21.00 L.

Sunn. Lytyylästä: 7.30, 9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 20.00 L.

Lyhennykset: L. = Luotsinmäki. Kt. = Kauppatori.

Lytyylän Liikenne Oy

Junnilan kesä

Äitileirit

4. 6.—30. 6. KATULÄHETYKSEN ÄITILEIRI
Leirin johtaa Raili Österlund, ilmoittautumiset diakoniatoimistoon Antinkatu 22, puh. 14 107.
1. 7.—7. 7. PORIN TELJÄN ÄITILEIRI
Ilmoittautumiset seurakuntasisarille
Taimi Eskola, puh. 24 331
Aili Kallio, puh. 12 938
Marjatta Aarnos, puh. 14 905
5. 7.—21. 7. PIHLAVAN JA REPOSAAREN ÄITILEIRI
Ilmoittautumiset seurakuntasisarille
Maija-Liisa Sahakari, puh. 84 034
Satu Saari, puh. 85 241.
2. 8.—18. 8. KESKI-PORIN ÄITILEIRI
Ilmoittautumiset seurakuntasisarille
Sirkka Hänninen, puh. 18 398
Maija-Liisa Isokangas, puh. 20 084
Mervi Ilomäki, puh. 17 790.
19. 8.—25. 8. LÄNSI-PORIN ÄITILEIRI
Ilmoittautumiset seurakuntasisarille
Helmi Ylijoki, puh. 16 701
Soili Kymäläinen, puh. 87 853.
26. 8.—1. 9. YLIMÄÄRÄINEN ÄITILEIRI
johon voivat osallistua kaikista seurakunnista myös ne yksinäiset vanhukset, joilla ei ole oikeutta osallistua äitileireille. Ilmoittautumiset Keski-Porin seurakuntasisarille.
- Valtionapua saava äitileiri on tarkoitettu vähävaraisille äideille, joilla on tahi on ollut huollettavanaan vähintään kolme alaikäistä lasta ja ovat virkistysloman tarpeessa.
- Muut sosiaaliset leirit
17. 6.—20. 6. ROMAANILEIRI
Porin tummille, Onni Kanerva ja Kustaa Alhoppää, ilmoittautumiset diakoniatoimistoon Antinkatu 22, puh. 14 107.
24. 6.—30. 6. LEIRI KUUROILLE
Ilmoittautumiset sisar Elvi Hokkaselle, puh. 12 702 tai 16 202
8. 7.—14. 7. LEIRI SOKEILLE
Ilmoittautumiset sisar Elvi Hokkaselle, puh. 12 702 tai 16 202
8. 7.—14. 7. LEIRI HUONOKUULOISILLE
johtaa Maire Weckström, ilmoittautumiset diakoniatoimistoon Antinkatu 22, puh. 14 107.
8. 7.—14. 7. LEIRI SOTAINVALIDEILLE
Otto Syrjä, ilmoittautumiset diakoniatoimistoon Antinkatu 22, puh. 14 107.
22. 7.—28. 7. LEIRI SIVILI-INVALIDEILLE
Otto Syrjä, ilmoittautumiset diakoniatoimistoon Antinkatu 22, puh. 14 107.
3. 9.—8. 9. KATULÄHETYKSEN MIESTEN LEIRI
Kustaa Alhoppää, ilmoittautumiset diakoniatoimistoon Antinkatu 22, puh. 14 107.

Junnilan lammen idylliä.

Sosiaalisille leireille otetaan osanottajia kaikista Porin seurakunnista. Leirille on varattava mukaan huopa ja lakanat. Hoito leireillä on ilmainen. Osanottajat suorittavat kuitenkin itse matkakulunsa.

Nuorisoleirit

21. 6.—23. 6. NUORTEN JUHANNUSLEIRI
Leirin johtaa Pentti Vesterbacka, ilmoittautumiset nuorisohjaajille tai nuorisotoimistoon, puh. 12 702.
15. 8.—24. 8. NNKY:n englannin kielen leiri. Leiristä vastaa Porin NNKY.

Rippikoululeirit

4. 6.—16. 6. I RIPPIKOULULEIRI
Porin Teljä ja Länsi-Pori
29. 7.—10. 8. II RIPPIKOULULEIRI
Keski-Pori, Pihlava ja Reposaari
Ilmoittautumiset kirkkoherranvirastoihin:
Keski-Pori, puh. 12 201
Porin Teljä, puh. 16 244
Länsi-Pori, puh. 17 671
Pihlava, puh. 85 071
Reposaari, puh. 84 023
Leirimaksu täysihoitoineen 65 mk.

Ohjeita. Virkistysleireille saa sama henkilö osallistua vain yhden viikon ajan ilmaiseksi. Junnilan leirejä koskeviin tiedusteluihin vastataan kunkin leirin kohdalle merkitystä puhelinnumerosta sekä diakoniatoimistosta puh. 14 107. Junnilan puhelinnumero on 84 179, emäntä 84 030.

Rakkaat Ystävät

Kirjeissäni olen usein kertonut teille työstäni Kuring-Kurun sairaalassa. Tällä kertaa saatte kuulua matkasta, jonka tein eräaseen kaukaiseen busmanni-kylään. Harvoin sairaalasta pääsee irrottautumaan, mutta nyt kävi kuitenkin niin onnellisesti, että pääsin näistyöntekijämme Lea-Ilona Kolehmainen mukaan hänen lähtiessään seurakuntamatkalle kyseiseen kylään. Pakkasimme autoon lääke- ja ruokavälineet.

Lähdimme matkaan iltapäivällä ja olemme ehtivämme perille ennen pimeän tuloa, mutta tie olikin huonossa kunnossa, joten pimeä yllätti meidät jo matkalla. Saa-vuimme kuitenkin onnellisesti perille kolmen tunnin ajon jälkeen, eivät edes elefantit olleet estämässä kulkuamme, vaikka niitä onkin paljon niissä metsissä. Sitten olikin edessämme ainoastaan teltan pystyttäminen ja yöksi asettuminen.

Varhain seuraavana aamuna heti auringonnousun jälkeen, ennen kuin olimme saaneet aamukahviamme valmiiksi, tulivat ensimmäiset vieraat. Eräs heistä oli sairas ja tarvitsi lääkettä, mutta toiset tulivat vain tervehtimään, kun olivat kuulleet auton tulevan. Siinä me sitten joimme kahviamme ja samalla seurustelimme näiden pienten ystäviemme kanssa, pieniä he todella ovat kooltaan.

Siellä kylässä on myös koulu, jossa toimii opettajana eräs lukutaitoinen, kristitty busmanni mies — hän ja hänen perheensä ovat ainoat kristityt sillä seudulla. Tarkoituksemme oli lähteä kouluun pitämään aamuhartautta, mutta ennen kuin ehdimme toteuttaa suunnitelmaamme, marssivat kaikki oppilaat ynnä opettaja meitä tervehtimään. Lyhyen neuvottelun jälkeen palasimme kaikki yhdessä kouluun aamuhartauteen, johon saivat osallistua myös läsnä olevat kyläläiset. Opettaja toimi tulkkina.

Iltapäivällä ajoimme lääkelaatikkoinemme kyläpäällikön talolle, jonne oli kerääntynyt paljon kyläläisiä neuvottelemaan tulevasta metsästysretkestä tai muusta yhtä tärkeästä. Saimme kuulla, että he olivat pari viikkoa sitten tappa-neet elefantin, ja siitä olivat todisteena isot torahampaat puun alla keskeillä pihalla. Olemme halun-neet ostaa ne, mutta eivät he uskaltaneet niistä luopua ilman hallitusherrojen lupaa. Sinne ne siis jäivät edelleenkin lojumaan roskien sekaan. Kun sitten otin lääkelaatikon esille, loppuivat kaikki askareet ja kiireet, sillä kaikki tunsivat yhtäkkiä itsensä sairail-si. Olihan joukossa todella sairaitakin, jotka tarvitsivat hoitoa ja lääkkeitä, mutta kaikille muillekin täytyi keksiä jotain annettavaa — vaikkapa vain yskänlääkeriippyy. Pari potilasta oli sairaalahoidon tarpeessa; heidät lupasimme ottaa mukaamme palatessamme.

Ennen busmannit jättivät sairaat vanhuksensa metsään kuolemaan. Nyt he ovat oppineet huolehtimaan heistä. Meidätkin neuvottiin erään vanhuksen luo, joka oli sairas ja tarvitsi lääkkeitä. Saimme samalla tarjota hänelle myös sanomaa Jeesuksesta.

CHENILLE

— monien mahdollisuuksien yleistekstiili

sängynpeitteiksi — aamutakeiksi —

pyyhkeiksi

ei kutistu — ei rypisty — ei silitetä

PORIN PUUVILLA OY
PORI

AIKATAULU PORI-REPOSAARI

(Voimassa 1. 6. 68—31. 5. 69)

Arkisin		Lauantaina ja aattopäivinä		Pyhäpäivinä	
Porista	Reposaaresta	Porista	Reposaaresta	Porista	Reposaaresta
6.00 V	5.45	6.00 V	5.45	8.00	7.45
7.00 V	7.00	7.00 V	7.00	9.00	9.10 V
7.00 *	8.00	7.00 *	8.00	10.15 V	10.10
8.00 V	10.00 V	8.00 V	10.00 V	12.15	12.10
10.15	12.10	10.15	12.10 V	14.15	13.10 V
12.15	13.10	12.15	13.10	15.15 V	14.10
13.15	14.10	13.15	14.10	16.15	15.10
14.15	15.10 V	14.15	15.10 V	17.15 V	16.10 V
15.15	16.15 V	15.15	16.10	18.15	17.10
16.15	17.15	16.15	17.15	19.15	18.10
17.15	18.10	17.15	18.10	20.15	19.10
19.15	20.15	19.15	20.15	21.15	20.15
21.15	22.10	21.15	23.30	22.35	21.20
23.15		00.20		00.20	23.30

V = vanhaa tietä

* = voimassa 1. 9. 68—31. 5. 69
koulupäivinä pikatietä

Jussilan Autoliike Oy

Lauri Lammi on siivonnut Junnilan pihan leiriläisten tuloa varten.

VIRKEITÄ VANHUUKSIA

Toejoen, Toukarin ja Lyttilän vanhuksille ja diakoniatyöstä kiinnostuneille on seurakunnan puolesta järjestetty toimintaa hopeakerhojen, askartelukerhon ja yhdistetyn diakonian- ja vanhustenpiirin muodossa.

Toejoen vanhassa, kodikkaassa rukoushuoneessa kokoontuu 40-lukuihin vanhuksien piirteä joukko hopeakerhoonsa kaksi kertaa kuukaudessa, torstaisin.

Välillä on mahdollisuus niillä vanhuksilla, jotka haluavat tehdä diakoniatyötä, kokoontua askartelukerhoon. Viime syksynä askarteli 10–20 ahkeraa kerholaista erilaisten töiden parissa. Työt olivat hyvin monenlaisia, kukin teki sitä, mitä parhaiten osasi ja jaksoi. Matonkuteiden leikkaaminen ja sukan kudonta olivat tutuimpia töitä, mutta halu oli myös opetella uutta. Solmittiin muovimattoja, liimattiin karvasuikalemmat, pujoteltiin lampunvarjostimia, virkattiin erilaisia kauniita töitä ja valmistettiin revinnäisliinoja, joiden teko sujui erinomaisesti revinnäisten valmistukseen hyvin perehtyneen neiti Iris Mikkosen johdolla. Joulun edellä pidettiin myyjäiset, joissa askartelukerhon jäsenet toimivat aktiivisesti. Kerholaisten ikä vaihtelee 60–90 vuoteen. Vaikka ikää on karttunut, ei silti ole vastuksia uuden oppimiselle, ellei sairaus sitä estä. Nyt keväällä on opeteltu rottinki- ja lastutöiden tekoa. Kevätmyyjäiset ovat jälleen suunnitelmassa, tulos myyjäisistä käytetään diakoniatyöhön, pääasiassa vanhuksien ja suurperheiden hyväksi.

Lyttilän uusitussa rukoushuoneessa kokoontuu 10–20 vanhusta kuukauden viimeisenä keskiviikkona, hopeakerhoonsa. Ennen rukoushuoneen korjausta vietettiin siellä ainoastaan vanhuksien joulujuhla, kun taas vanhuksien kerho kokoontuu kansakoulun tiloissa Lyttilässä toimii hyvin aktiivinen kylätoimikunta, joka on jo vuosia järjestänyt omatoimisesti vanhuksien joulujuhlan, minne kaikki kylän vanhuksien on kutsuttu. Harvoin tapaa nuoria, jotka tuntuivat tällaista diakoniamielistä vanhuksia kohtaan Näin talvella estävät vaikeasti kuljettavat tiet kaikkia vanhuksia saapumasta kerhoon, mutta keväällä kerholaisten lukumäärä toivottavasti on jälleen suurempi.

Toukarilla kokoontuu kansakoulun joka kuukauden kolmas keskiviikko yhdistetty vanhuksien ja diakoniatyö. Se ei siis ole tarkoitettu pelkästään vanhuksille, vaan kaikille diakoniatyöstä kiinnostuneille kyläläisille. Tässä kerhossa oikein tuntee sen, että diakonia-asiat kiinnostavat ihmisiä, sillä usein syntyy keskustelua erilaisista asioista, jotka koskevat suhtautumistamme lähimmäisiin ja apua tarvitseviin. Aina he ovat auliita tarjoamaan apuaan lähimmäisten hyväksi.

Jatkoa siv. 7

Illaksi kutuimme koko kylän väen luoksemme kuulemaan Jumalan sanaa.

Kun ilta oli pimentynyt, istuimme nuotiomme äärellä odottellessa seurakuntaamme. Takanamme oli melkein koskematon metsä monine villoine eläimineen ja edessämme pitkää elefanttiheiniä kasvava alue sekä yläpuolellemme tumma yötaivas lukemattomine tuikeineen. Vähitellen melkein kaikki kutsutut saapuivat juhlaamme muodostamaan monta piiriä nuotiomme ympärille. Myöskin tulkimme saapui hyvisä ajoin.

Siellä me olimme kaikki yhdessä Kaikkivaltiaan Jumalan kasvot edessä. Hänen sanansa äärellä pyydellen, että jokikin jyvää jättäisi itämäänsä sydänten peltoon ja tuottaisi hedelmän aikanaan.

Seuraavana aamuna meidän oli aika palata kotiin, mutta ennen kuin olimme saaneet tavaramme autoon, oli koko kylän väki kerääntynyt meitä hyvästelemään. Minun oli myös vielä kerran kaivettava lääkkeet esille, koska oli tullut monia uusia ihmisiä, jotka eivät olleet edellisen päivän jakeilussa. Lopulta pääsimme lähtemään mukana toinen sairaalaan menevistä potilaista (toinen ei halunnut tulla) sekä pari kyläläisemään lähtenyt miestä jousineen ja myrkkynuolineen.

Oli hyvä palata takaisin kotiin, mutta toivon pian pääseväni taas tervehtimään noita pieniä ystäviä. Teidän esirukouksiinne edelleen sulkeutuen

Seija Hyvärinen
Teljän seurakunnan
nimikkolähetti

Keski-Porin lentävät vanhuksat Turkuun lähdössä.

Eri kerhot tekevät yhdessä retkiä. Viime keväänä käytiin Raumalla ja toinen retki tehtiin Reposaaren Junttilaan. Tämän vuoden helmikuussa teki Toejoen hopeakerho retken Lyttilän kerhon vieraaksi tutustuen samalla tähän syrjäisempään kaupunkinosaan ja sen rukoushuoneeseen.

Tänä keväänä on suunniteltu retkeä Turkuun; matka tehtäisiin lentokoneella. Suunnitelma on saanut osakseen vanhuksien lämpimän kannatuksen. Monet jo säästävät matkarakkoja. Nämä retket ovatkin tarkoitettuja vanhuksien pirstokseksi. Toiminnan vanhuksien hyväksi olisi otettava varsin vaihtelevaa. Niinpä vanhuksien kerhoissakin käsitellään hengellisten asioiden lisäksi esim. vanhuksien liikenneturvallisuutta, heidän ruokavaliotaan, sairausvakuutus- ja kansaneläkeasioita sekä muita vanhuksia koskevia kysymyksiä. Väliin käytetään asiantuntijainkin apua hyväksi; esim. liikenteestä oli ohjeita antamassa liikennekomisario.

Tärkein kerhojen ja piirien tarkoitus on kuitenkin opetella yhdessä ja kukin erikseen tuntemaan Jumalaa. Yhdessä me olemme rientämässä Taivaan kotiin auttaen toinen toisiamme matkalla. Kerhomme ovat tavallaan jo täydellisiä, sillä osa kerholaista on jo Isän luona odottaen siellä kerhoystäväänsä ja muistaen meille armonajan lyhydestä.

Mervi Ilomäki

Diakonissa Mervi Ilomäki.

Turun matkan jälkeen

Turun matka on tehty. Hiukkinen kirkko oli uljas nähtävyys; miehen väsynyt, mutta tyytyväinen li täynnä hartautta kuuntelivat joukko vanhuksia laskeutuu vanhuksien selostusta sen vaikeasta lentokoneesta maan luotettavalle kamaralle. Harvoinpa tämä ilmojen lintu lie neekään kuljettanut niin paljon vuosia kuin tällä kertaa lennättäessään 30 Lyttilän, Toukarin ja Toejoen vanhusta Turkuun ja sieltä takaisin. Melkein kaikilla matkalla mukana olleista olivat täyttäneet 65 vuoden kunniotettavan iän, ja joukossa oli monia yli 80 vuoden ennättäneitä.

Pelottiko? — Ei pelottanut. Ennen ilmaan nousua hiukan vain jännitti, mutta mieli rauhoittui, kun koetti ajatella, ettei tässä pahemmin käy, kuin sallittu on. Ja kun kerran oli korkeuksiin päästy, tuntui ihmeen turvalliselta.

— Tämä oli vain pikavisailti, kertoo matkan johtaja, seurakuntasairas Mervi Ilomäki. Kello 12:ltä lähdimme ja jo nyt olemme tässä. Ensikertalaisia ilmojen tien matkaa olimme; vain kolme meistä oli ennen tätä matkaa "lentänyt".

— Tulipa siis koetuksi tämäkin ihme, ja riittää siitä muisteleminen pitkiksi ajoiksi — vanhan elämä kun pyrkii olemaan juuri muistojen varassa matkaamista. On melkein tärkeämpää se, mitä tapahtui menneisyydessä kuin se, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

Matkatoimistot tuntuvat olevan tehtävänsä tasalla, jatkaa retken johtaja. Kaikki oli järjestetty juuri niin kuin oli sovittu. Turun lentokentällä oli vastassa turistibussi, joka sitten uskollisesti kuljetti meitä kohteesta kohteeseen. Tuomio-

Maaailman kirkot etsivät yhdessä tietä eteenpäin

Vuosisatamme alusta lähtien monet muita syvemmin tuntevat kristityt ovat kaivanneet rikkerevity maailman keskellä kristittyjen kirkkojen todellista yhteyttä. Maailman puolesta päätensä näin muka haaveellisille profetoille ryhtyivät toimeen järjestäytyneen tavalla tai toisella kirkot yhteen rintamaan suorittamaan todellajan tehtävänsä maailman monien ongelmien keskellä. Tämän toiminnasta syntyi kirkkojen teistyöjärjestö, Kirkkojen Maailmanneuvosto, vuonna 1948.

Kirkkojen Maailmanneuvoston täyttää nyt kaksikymmentä vuotta ja valmistautuu pitämään jättä yleiskokousta ensi kesän Upsalassa Ruotsissa. Yleiskokoukseen lähetetään yli 230 jäsenkirkko edustajansa lausumaan arvostetun lusa tehdystä työstä ja antamaan tulevan toiminnan suuntaviivoja. Arvostelu kohdistuu lähinnä viimeisten seitsemän vuoden toimintaan, sillä edellinen yleiskokous pidettiin 1961 New Delhissä Intiassa. Yleiskokouksen välisenä aikana suuntaviivoista päättää keskuksen kunta, johon kuuluu noin sadan jäsentä.

Luterilaisen Maailmanneuvoston Maailmanpalvelu välitti vuonna 1967 aineellista apua lähes miljoonan markan arvosta.

Yli 33 miljoonaa kiloa elintarvikkeita, vaatteita ja muita aineellista apua lähetettiin lähes miljoonan markan arvosta viime vuonna Luterilaisen Maailmanneuvoston Maailmanpalvelun osaston liityksellä useisiin puutteissa oleviin kohteisiin.

Vuodesta 1947 lähtien LML:n Maailmanpalvelun osasto on toimittanut aineellista apua, kute elintarvikkeita, vaatetavaraa, lääkkeitä ym. kärsiville ihmisille kaikkiaan 680 miljoonaa kiloa, arvoaan yli 880 miljoonaa markkaa.

Pastori Eugene Ries, LML:n Maailmanpalvelun osaston apulaisjohtaja kertoo raportissaan, että aikaisempien vuosien katastrofien avusta on yhä enenevässä määrin siirrytty avustamaan eri puolilla maailmaa olevia jatkuvan hädän alueita, joiden tilanne ei ole vähemmän traagillinen. Laajalla ulottuvalla avustussuhteen tarkoituksenmukaisuus on lisääntynyt tutkimusten kohteena. Uudet toimitusperiaatteet rakentuvat silloin terveille vakaumukselle, että pitkäaikaisia ratkaisuja voidaan aikaansaada ainoastaan yhdistämällä avustukset oma-apuprojekteihin.

Vanhojen avustuskohdeiden Taanin, Hongkongin, Siamin, Intian, Syyrian ja Jordanian lisäksi LML:n Maailmanpalvelu ja sen kanssa yhteistyössä olevat avustajajärjestöt avustavat uutta Guineaa, Etiopiaa, maanjäristykseuhreja Jugoslaviassa ja häädälyä Indonesiassa, Brasiliassa ja Koreassa.

Aineellisen avun antamiseen ovat osaa luterilaiset ja muut kirkolliset avustajajärjestöt Yhdysvalloissa, Australiassa, Kanadassa, Tanskassa, Englannissa, Saksassa, Norjassa ja Ruotsissa.

TOMOS

perämoottori — yksi pienistä — yksi parhaista. Huokea hinta, hiljainen ja varma käynti, pieni polttoainekulutus, kevyt kiinnitys ja suuri kestävyys — TOMOS täyttää nämä vaatimukset.

Tämän lisäksi TOMOS moottorilla on runsaasti muita hienouksia. Erillinen 12 litran irtosäiliö, pistokosketin valovirtaa varten, moottori täysin käännettävissä peruutusta varten, kiinteät suuttimet ja vain 15 kg:n paino.

Myyämme erän TOMOS-perämootoreita

ERIKOISHINTAAN

630,—

Nyt kannattaa käyttää tilaisuutta hyväksi ja käydä tutustumassa — tervetuloa.

SATARAUTA OY
HARRASTEOSASTO

Helsingin Osakepankki

palvelupankki

Jyrki Savo:

Seurakuntien yhteisen nuorisotoiminnan kehittäminen

Nykytilanne

Porissakin jo vuosikauden viellä ollut hanke seurakuntien yhteisen nuorisotyön järjestämiseksi on nousemassa lähtöuopistaan. On muodostettu yhteinen nuorisotoimikunta, jonka tehtävänä on viedä hanketta eteenpäin. Tämä toimikunta on toistaiseksi täysin päivirallinen. Siinä on kaksi kirkkoneuvoston valitsemaa jäsentä kustakin Porin seurakunnasta. Perusteiltaan se on täysin vapaaehtoisuuden pohjalta toimiva elin, eikä sillä sen vuoksi ole mitään päätös- tai määräämisvaltaa yksityisiin seurakuntiin nähden. Toimintansa tarkoituksena se on kuitenkin katsoa aiheelliseksi laatia itselleen ohjesäännön, josta seurakuntien kirkkoneuvostot ovat antaneet pääpiirteissään hyväksyttyjä lausuntonsa. Sen toimialaan kuuluvia tehtäviä ovat esimerkiksi ehdotusten tekeminen nuorisotyön yhteisestä kurssi- ja koulutustoiminnasta. Myös nuorten leiri- ja kesäkotitoiminta kuuluu toimikunnan piiriin. Lisäksi se voi olla tietynlaisena yhdyssiteenä yksityisten seurakuntien nuorisotyöelinten välillä. Voidaankin todeta, että seurakuntien yhteisellä nuorisotyötoimikunnalla on riittävästi puuhaa yllin kyllin. Nykyisessä muodossaan toimikunnalla ei kuitenkaan ole sen enempää valtaa kuin kykyään nuorisotyön yhteisten ongelmien ratkaisemiseksi.

Luonnollista on, ettei yhteistyöhön millään alalla kannata ryhtyä pelkästään sen itsensä takia. Kokemus on osoittanut, ettei se ole mitään patenttiratkaisua, mikä soveltuisi paikkaan kuin paikkaan. Voitaisiin lueta koko joukko esimerkkejä, joissa yhteistyö todella on aiheuttanut enemmän haittaa kuin hyötyä. Nuorisotyöstä puhuttaessakaan ei ilman muuta voida lähteä tutusta lausumasta: yhteistyö on voimaa. Siihen ryhtyminen on tavallaan samalla heikkouden tunnustamista. Siinä myönnetään, että yksin ei suoritettamaan annettua tehtävää. Tämä koskee ennen kaikkea seurakuntien hengellistä työtä.

Käytössä oleva järjestelmä edellyttää, että kukin seurakunta suorittaa, periaatteessa täysin itsenäisesti, sille annetun

tehtävän. Yhteistyö ei siis millään tavoin saa olla johtamassa oman vastuun siirtämiseen yhteisille elimille. Omien tehtävien laiminlyönti tai epäonnistuminen niissä ei saa olla yhteistyöpyrkimysten vaikuttimena. Nuorisotyössä tämä merkitsee sitä, että jokaisen seurakunnan on hoidettava oma työnsänsä. Vasta sen jälkeen voidaan ruveta puhumaan yhteistyöstä tietynlaisena apuna ja lisänä yksityisten seurakuntien suorittaman nuorisotyön ohella.

Tarvetta on

Yhteisen nuorisotyön sarkaa on vielä lähemmin tutkimatta, mutta jo nyt voidaan sanoa, että yhteistyötä tarvitaan. Jo alussa puhuttiin siitä, miten kunkin seurakunnan tulee ensisijassa hoitaa oma nuorisotyönsä ja vasta sen jälkeen kannattaa ottaa yhteistyö puheeksi eräänlaisena lisänä ja apuna paikallisen toiminnan ohella. Voidaankin todeta, että nuorisotyön alalla on lukuisia tehtäviä, jotka on sekä helpointa että tarkoituksenmukaisinta hoitaa yhteistyössä toisten seurakuntien kanssa. Ensinnäkin tulee esille koulutus. Varsinainen työntekijäin koulutus on jatkokoulutuksenkin osalta järjestetty laajemmissa puitteissa.

Porin kaltaisessa yhteistalousjärjestelmässä on yhteistyö nuorten leiri- ja kesäkotitoiminnassa suorastaan välttämätöntä. Vaikka siinä ei mentäisikään suoranaiselle yhteistoiminnan linjalle, on yhteisen edun kannalta erittäin tärkeää saada leiri- ja muut vuorot oikeudenmukaisesti ja kaikkia tyydyttävällä tavalla jaetuiksi. Toimintatilat ovat riittämättömät, joten niiden tarkoituksenmukaisen käyttöä asettaa suunnittelule suuret vaatimukset.

Yksityisten seurakuntien nuorisotyötoimikunnat näkisivät myös varmaan mielellään elimen, joka ottaisi hoitaakseen yhteyksien pitämisen seurakuntien kesken. Esimerkiksi omaa toimintasuunnitelmaa laadittaessa on käytännössä suureksi tehtäväksi, jos tuntee toisten seurakuntien vastaavat suunnitelmat.

Yhteisen nuorisotyötoimikunnan kokouksissa on monasti viitattu myös siihen, miten seurakuntien nuorisotyön yhteydet

kunnalliseen ja erilaisten järjestöjen ylläpitämään nuorisotoimintaan ovat täysin järjestämättä. Nykyisissä oloissa tällainen tilanne on nähty hyvin suureksi epäkohdaksi, jonka korjaamiseen pitäisi kiireesti ryhtyä. Muutamat varoittavat esimerkit eivät saisi olla sumentamassa niitä lukuisia myönteisiä kokemuksia, joita tämän tyyppinen yhteistyö eri puolilla maata on jo heti alkuvaiheessa antanut. Mainitut esimerkit ovat vain pieni osa siitä valtavasta laajasta kentästä, joka kesantona odottaa kyntäjien yhteistyötä.

Työntekijän näkemyksiä

Porin Teljän seurakunnan pitkäaikainen poikatyönohjaaja Pauli Leppiniemi on innokkaasti ottanut osaa myös nuorisotyöhön. Seurakuntien yhteinen nuorisotyö on täällä Porissa useita vuosia jäljessä muitten vastaavanlaisten kaupunkiseurakuntien kehityksestä hän väittää. Kussakin seurakunnassa on tosin oma uskollisten joukkonsa, mutta uusi ja outo ei tähän joukkoon tietään löydä jo pelkästään siitä syystä, että tavallinen "kadun nuori" ei edes tiedä, mitä seurakunta puuhaa tai puuhaako se mitään. Yhteistyö ja hyvä organisointi saivat jo suuren parannuksen asiaan. Suuremmat kaupungit ovat jo varhain kiinnittäneet huomionsa siihen nuorisoon, joka runsaslukuisesti vuosittain muuttaa kaupunkiin. Seurakuntatyössä tällainen yhteydenotto tietysti kuuluu ensi sijassa yksityisille seurakunnille, mutta nuorison ollessa kysymyksessä lienee yhteistyö tälläkin sektorilla tarpeellista. Mielipiteittenä lopuksi Leppiniemi kohdistaa huomionsa seurakuntien nuorisotoimistoon ja sen toiminnassa ilmeneviin puutteisiin. Jotta nuorisotoimisto voisi palvella seurakuntalaisia, sen tulisi olla paikka, jossa tiedetään, mitä tapahtuu ja mitä tulee tapahtumaan nuorisotyön kentässä. Nykyisessä muodossaan ei nuorisotoimisto pysty vastaamaan odotuksia.

Tästä eteenpäin

Ensimmäistä askelta seuraavaksi toinen, ja sitä otettaessa olisi jo ruvettava kyselemään suuntaa, mihin ollaan menossa. Yhteisen työn toteuttamiseksi muodos-

Uvilan kirkkoherra Untamo Aitio ja pastori Jyrki Savo miettivät nuorisotyön syntyä syviä Ulvilan seurakunnan leirisaressa Lytylässä.

tettavat elimet ovat ja pysyvät polkeminen. Tämän vuoksi toimikunta katsookin lähimmäksi tavoitteekseen selvän jäsentymisen seurakuntaorganisaatioon. Toisena asiana on nuorisotoimiston kehittäminen. Asia ei varsinaisesti kuulu nykyisen Toimikunnan ohjesäännön sanamuodosta jo käy ilmi sen suhde paikallisseurakuntiin; tässä suhte on neuvoo-antava, suunnitteleva ja ohjaava, ei määräävä tai edes velvoittava. Näin ollen yksityiset seurakunnat eivät joudu alistamaan omaa nuorisotyötään vähimmäisäkään määrin yhteisen elimen valtaan. Yksityiset seurakunnat voivat käyttää apunaan toimikunnan ehdotuksia ja lausuntoja, mutta yhtä hyvällä syyllä olla niitä käyttämättä.

Tämä ei mielestämme kuitenkaan mitätöi toimikunnan merkitystä, sillä kuten jo edellä todettiin, on seurakuntien nuorisotyössä monta aluetta, joilla yhteistyö on hyvin edullista, toisilla jopa välttämätöntä. Näiden tehtävien hoitaminen vaatii toimikunnan aseman selkiennytämistä. Tässä muodossaan, toimiessaan täysin epävirallisena ja viiden eri elimen alaisuudessa, on toimikunnan merkitys mitänsanomaton.

Käytännön nuorisotyö vaatii joustavuutta ja toisinaan pikaisiakin ratkaisuja. Yksityisten seurakuntien lausunnot ovat tietysti toimikunnan työn kannalta tarpeellisia, jopa välttämättömiä, mutta jos toimikunta jokaista pientäkin hankettaan varten tarvitsee viiden eri seurakunnan sananmukaisen hyväksymisen, on selvää, että seurauksena on jatkuva paikallaan

SATAKUNNAN KANSA

joka päivä ilmestyvä maakunnan suurin päivälehti.

Muistattehan jättää tilauksen ajoissa — vuodeksi 1969

Tilaushinta 52,—

rahan
paras kulkutie

on pankkitie

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

siellä aina ystävä

Lentopallo on nuorten suosiossa.

Valtuuston lehteriltä

Kirkkovaltuuston puheenjohtajaksi 'äksi vuodeksi on tuomiokapituli määrännyt Länsi-Porin kirkkoherran, assessori Voitto Vuolan. Varapuheenjohtajana on rehtori Pauli Happonen.

Valmisteluvaliokunnan jäseniksi valittiin Keski-Porista valtuutetut Sirkka Liisa Hämäläinen, Matti A. Mustonen, Jorma Vaajakari ja Väinö Kätkä, Teljästä Pauli Happonen, Osmo Mäenpää, Yrjö Keurula, Aulis Mikola, Länsi-Porista Eino Järvenpää ja Viljo Toivonen, Pihlavasta Väinö Arasto ja Arvo Ouramo, Reposaaresta Viljo Vaasio sekä hänen varamiehenään Juhani Pälsi. Valiokunnan puheenjohtajana on Pauli Happonen.

Porin Pikku-kirkkoyhdistys on lopettanut toimintansa ja siinä yhteydessä lahjoittanut seurakunnille eräitä rahastoja, joiden tuotto käytetään mm. diakonia- ja nuorisotyöhön Toejoella ja Uudellaköivistöllä. Rahastojen yhteismäärä on 9.376,36 mk. Valtuuston kokouk-

ssa 19. 3. päätettiin lahja ottaa kiitollisena vastaan.

Krematoriokysymystä pohdittiin valtuustossa 19. 3. Kirkkovaltuuston asettama toimikunta totesi, että krematorion rakentaminen tulee lähitulevaisuudessa ajankohtaiseksi Porissakin. Taloudellisesti edullisin ja käytännöllisin ratkaisu olisi toimikunnan arvelun mukaan sijoittaa laitteet Käppärän hautausmaan ison kappelin yhteyteen. Tarvittavien uusien tilojen tilavuus on noin 450 m³ ja kustannusarvion devalvaatiota edeltäneen hintatason mukaan 170.000 mk. Huomiota olisi kiinnitettävä myös uurnalehtolueen suunnitteluun. Vanha hautausmaa sopisi toimikunnan mielestä sellaiseksi. — Valtuusto lähetti asian suunnittelutoimikunnalle otettavaksi huomioon seurakuntien toiminta- ja taloussuunnittelussa.

Diakoniakeskuksen alaisten virkojen johtosäännöt hyväksyttiin 19. 3. Diakoniakeskuksen johtajan

ja aistivallisten diakonissan johtosäännöt alistettiin tuomiokapitulin tutkittavaksi ja vahvistettavaksi.

Satakunnan sairaaloiden sielunhoidon valtuuskuntaan valittiin Porin seurakuntien edustajaksi lehtori Reino Rönneikkö ja varalle talousjohtaja Paavo Yrjölä. Viime vuoden lopullahan valtuusto päätti yhtyä sopimukseen, jolla Harjavallan sairaaloihin palkataan Satakunnan seurakuntien yhteinen sairaalapappi.

Teljän kirkon rakentamisen määräaikaan anoi valtuusto viime vuoden lopulla viiden vuoden pidennystä. 8. 5. ilmoitettiin valtuustolle, että valtioneuvosto oli 21. 3. myöntänyt anotun pidennyksen vuoden 1972 loppuun saakka. Päätös merkittiin tiedoksi ja roudattavaksi.

Rakennustyöläisten Satakunnan aluejärjestö oli lähettänyt kirjeen, jossa käsiteltiin seurakuntien rakennusohjelmaa ja lausuttiin toi-

jatk. siv. 11

Illoin ilmeini viettivät Helmi ja Väinö Kyytsönen lähtöjuhlaansa.

Pitkän päivätyön päätyttyä

Mäntyluodon merimieslähetyskeskustalon toimintakauden vuttivat pois muuttaville "Kirkon päättyessä tältä keväältä kokopolkku" nimisen tällönnä kirkon kokoon tui-tai-iltana 14. 5. koherra N. Suhosen puhues-talon täydeltä merimieslähetystyön ystävii. Mäntyluodon merimieslähetysseura oli järjestänyt juhlan asemanhoitaja Väinö Kyytsö-sen ja rouva Lyyli Kyytsösen kunniaksi heidän siirtyessään kesällä ansaittuun vanhuuden lepoon Raumalle. Mäntyluodon, Porin ja Reposaaren merimieslähetysväki tahtoi jo tässä vaiheessa ennen kesälomien alkua vielä kokoontua yhteen lausumaan kiitoksen sanoja Mäntyluodossa pitkän työpäivän tehneille Merimieslähetysseuran työntekijöille ja rak-kaille ystäville.

Kirkkoherra N. Suhosen toivotettua Mäntyluodon ompeluseuran puolesta juhlan kunnia-vieraat ja merimieslähetysväen tervetulleiksi puhui rovasti P. Ekko ilmoittaen samalla Keski-Porin merimieslähetyspiirin lahjoituksesta uuden merimieslähetyskeskustalon rakennus-ahas-toon. Mäntyluodon merimieslähetysseura lahjoitti Väinö ja Lyyli Kyytsöselle Reposaaren kirkkoa esittävän maalauksen rouva Signe Kalliolan puhuessa kiitoksen sanoja. Pihlavan seurakunnan lahjana N. S.

Kiitos

Teljän seurakunnan
MUSIIKKIJUHLASTA
Isonmäen laululavalla

Kiitos, että luona luonnon
annoit nähdä, annoit kuulla
sävelen ja sanan suulla,
ihanuudet ikiyevään.

— Anna, että siihen herään,
luona istuimesi suuren
näen ihmeet, ihanuudet,
lunastetuille luvut
Porissa 26. 5. -68.
Ines Kojo

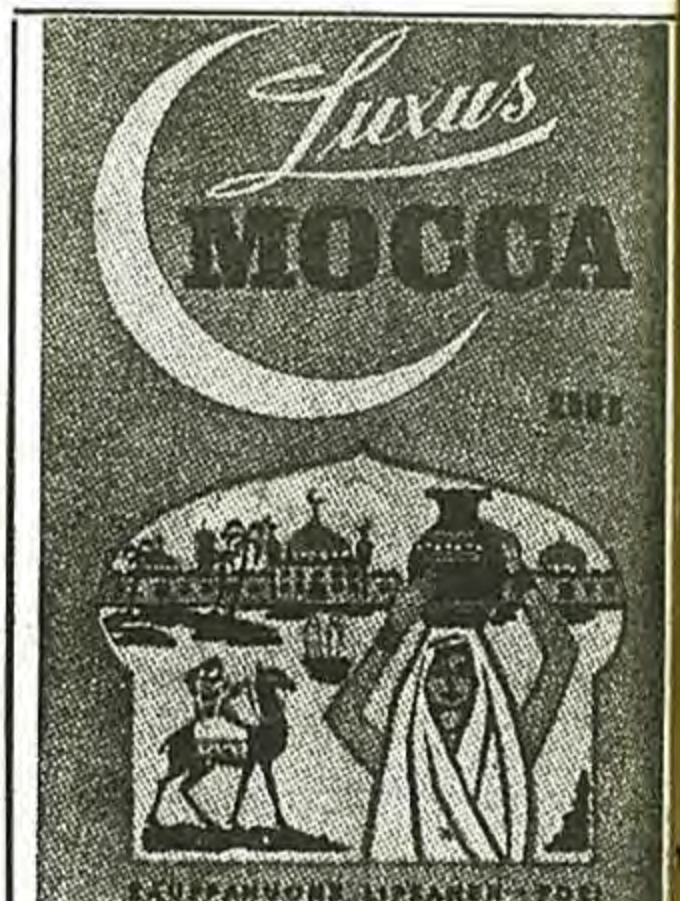
Kiitos laulun taitajille,
johtajille laulun, soiton
helteen kaiken kantaneille
— säestäjälle sävyisille
ihanista sävelistä, ylistyksestä
Jumalan.
Sanat saivat siivet selkään,
kaiku kantoi korkeuksiin,
taivaisiin lakeuksiin.
Siellä kerran kiitos soi,
suuremmalla säveleellä,
vapahana, valtavana,
siellä en sano: pelkään.
Kiitos teille soittajille.
Kiitos, että Isä Taivaan annoit
lohdun, ajan vaivaan
— sävelillä sydämiimme.
Suo sen soida, suo sen nousta,
anna varjella pahasta.
Anna meille siunausta, varje-
lusta.
voimaa, sekä rohkeutta laulaa,
soittaa
— kädet yhteen liittää,
sydämin ja kielin kiittää lahjois-
tasi nöyriin mielin.
Kiitos Sanasta Paimenten,
lomassa laulun, sävelen, Teille,
jotka johdatitte lampaitanne
laitumille, ainaisille laulu-
maille.
Kiitos Sulle Isä Taivaan,
ihanasta ilmastasi,
saartamastasi satehen.

Ilmolan kesä

ajattele..... ajoissa
talja

HYVIEN PUKIMIEN SUURMYYJÄ PORISSA

RATSULA

- NAISTEN ja MIESTEN PUKIMET Torilina
- ULKOILUPUKIMET Antinkatu 15, Kehityksen talo
- LASTENPUKIMO Antinkatu 15 B
- ARKIVAATE ja VAATEHUOLTAMO Antinkatu 12 B

K-P TYTTOJEN KESÄKIRJE

1968

Hyvä kerhotyttö olet tervetullut seurakuntasi tyttöjen kesätoimintaan.

Kesäkuun 26. p:nä menemme retkelle Louhirantaan. Kokoonnumme klo 10.30 Itäp. 14:ään. Mukaan uimapuku ja eväät. Retkeltä palaamme noin klo 17.00.

Leiri Ilmolassa on 5.—10. 7. Leirimaksu 8 mk matkoineen. Tulethan mukaan leirille viettämään ikimuistettavia hetkiä. Auto lähtee Itäpuisto 14:stä klo 10.45.

10-v. täyttäneiden tyttöjen retki Itä-Suomeen 14.—18. 7.

Isojen tyttöjen leiri Ilmolassa 9.—12. 8. Ilm. nuorisotoimistoon 3. 8. mennessä.

Ilmoittautumiset viikkoa aikaisemmin tyttötyönohjaajille Lea Kalajoki, puh. 23 957, Raija Ruusuvaari 12 920 tai nuorisotoimistoon, joka on avoinna perj. ja lauant. klo 10—12. Toimiston osoite on Mikonk. 8.

Leirivarusteet:

Huopa ja lakanat tai makuupussi, pyyhe, hammasharja, uimapuku, yöpuku, muistiinpanovälineet, Raamattu ja virsikirja. Tavallisen vaatekerran lisäksi: kumisaappaat, sadetakki, villapaita ja pitkät housut.

Ruokailuvälineet:

Särkymätön lautanen ja muki, lusikka, veitsi ja haarukka. Lisäksi muistanet ottaa mukaan osanottomaksun ja paljon reipasta leirimieltä!

suuren ulkomaanmatkan tuntua
ja taskussa
kunnan
matkavaluutat

YHDYSPANKKI

Kaikkia lämpö- ja vesijohtotalan sekä
öljypoltintarvikkeita NOPEASTI JA EDULLISESTI
alan erikoisliikkeestä

PUTKIRAKENTAJAT OY

PORI - Lounainen linjakatu 6 - Puh. 16 353

SOK

LAHJAKSI — MUISTOKSI HYVIN SUORITETUSTA
KOULUTYÖSTÄ

Kaunis nahkakansinen, kultareunainen

VIRSIKIRJA, UUSI TESTAMENTTI tai RAAMATTU

Saatavana myös kansi varustettuna

KESKI-PORIN KIRKON KUVALLA

Tervetuloa valitsemaan — hyvästä valikoimasta

SATAKUNNAN KIRJAKAUPPA

Gallen-Kallelankatu 6 - Liikepiha

Jätä jälkesi
puhtaaksi!

PIHLAVA Pihlavan nuoret:

NUORTEN kesäkotitoiminta alkaa Lyttilän Louhirantaan kesäkuun ensimmäisenä keskiviikkona tehtävällä moottoriveneretkellä. Sen jälkeiset keskiviikkoillat klo 18.00—23.00 ja sunnuntain seudut lauantaina klo 17.00—sunnuntaihin klo 16.00 ovat varatut nuorten retkien ajankohdiksi. Perillä Louhirannassa on mahdollisuus monipuoliseen toimintaan, kuten kalastukseen, lentopalloiluun saunomiseen ja uimiseen. Matkoista, ruoasta ja yöpymisestä joutuvat nuoret muulloin yleensä itse huolehtimaan, paitsi keskiviikkoilltoina on järjestetty, ellei toisin ilmoiteta, moottoriveneretkellä klo 18.00 Kivinin ja klo 18.30 Halssin rannasta.

17.—18. 8. matkoineen 5 mk. Muina aikoina kesäkodilla oleskelusta ei peritä maksua.

21.—23. 6. Nuorten juhannusleiri Junniassa.

5.—8. 7. Nuorten retki Etelä-Pohjanmaalle (ulottuen Seinäjoelle ja Vaasaan). O-maksu matkoineen 15 mk. Ilmoittautuneille lähetetään tarkemmat ohjeet postitse.

29. 7.—10. 8. Rippikoululeiri Junnilassa.

10.—11. 8. Hämeenlinnaan nuorten herätyspäiville lähtee auto Mikonkatu 8:sta lauantaina klo 10.00. O-maksu 15 mk. Ilmoittautumiset ja lähemmät tiedustelut leireistä ja retkistä puh. 86 056 tai 83 343.

Pihlavan pojat:

11.—14. 6. Kalastus- ja eräleiri kaikille 11 v. täyttäneille pojille Ilmolassa. Ilmoittautumiset 5. 6. mennessä leirinjohtajalle puh. 86 056 tai kirkkoherranvirastoon. Leirimaksu matkoineen 6 mk. Kuljetus järjestetään. Ilmoittautuessa saat tarkempia tietoja.

29. 6.—3. 7. Pihlavan ja Reposaaressen srk:ien poikien yhteinen poikaleiri Ilmolassa. Leirille mennään moottoriveneellä, joka lähtee lauantaina klo 12.30 Kivinitä ja klo 13.00 Halssin saunarannasta. Myös Reposaaressa tuleville järjestyy yht. moottoriveneretkellä.

Ilmoittautumiset olisi suoritettava viimeistään 25. 6. leirinjohtajalle (puh. kuten edellä). Osanottomaksu matkoineen 8 mk. Ilmoittautuneille lähetetään tarkemmat ohjeet postissa.

24.—29. 7. Kolmen rovastikunnan yhteinen poikaleiri Säkylässä, Pyhäjärven rannalla. Kuljetus järjestetään. O-maksu matkoineen n. 15 mk. Ilmoittautuessa saa tarkempia tietoja.

24.—25. 8. Kerhonjohtajille tai sellaisiksi aikoville tarkoitettu koulutus- ja virkistysleiri Ilmolassa. Leiri on ilmainen. Tervetuloa mukaan.

REPOSAARI pojat

11.—14. 6. Ilmolassa kalastus- ja eräleiri 11 v. täyttäneille. Ilm. 5. 6. mennessä puh. 86 056 tai kirkkoherranvirastoon.

29. 6.—3. 7. Ilmolassa poikaleiri. Ilm. 25. 6. mennessä kuten yllä.

24.—29. 7. Säkylässä kolmen rovastikunnan poikaleiri.

24.—25. 8. Ilmolassa kerhonjohtajien koulutus- ja virkistysleiri.

Tytöt

19.—24. 7. Ilmolassa tyttöleiri kouluikäisille.

26.—31. 7. Ilmolassa tyttöleiri kouluikäisille.

3.—5. 8. Retki Savonlinnaan 10 v. täyttäneille. Osanottom. 15 mk.

9.—12. 8. Ilmolassa isojen tyttöjen leiri 12 v. täyttäneille. Junnilassa nuotioilta. Lähtö klo 19 srk.talon luota. Mukaan makkaraa ja juotavaa.

27. 8. Pihlavan tyttöjen polkupyöräretki Reposaaressa. Ilmoittautumiset leireille ja Savonlinnan retkelle viim. viikkoa aikaisemmin Irma Soraiselle puh. 83 147. Leirimaksu matkoineen 8 mk. Ks. läh. Pihlavan ilmoitusta.

Nuoret

21.—23. 6. Junnilassa juhannusleiri.

21. 6. Junnilassa kokkojuhla klo 20.

5.—8. 7. Retki Etelä-Pohjanmaalle (mm. Seinäjoelle ja Vaasaan). Osanottom. matkoineen 15 mk. Ilmoittautuneille lähet. tark. ohjeet postitse.

29. 7.—10. 8. Junnilassa rippikoululeiri. Ilm. mahd. pian kirkkoherranvirastoon puh. 84 023.

10.—11. 8. Hämeenlinnassa nuorten herätyspäivät. Osanottom. 15 mk.

17.—18. 8. Ilmolassa viikonloppuleiri. Osanottom. matkoineen 5 mk.

Keskiviikkoilltoisin klo 18—23 ja lauantaina klo 17 sunnuntaihin klo 16 Lyttilän Louhiranta varattu nuorten käyttöön. Kalastusta, lentopalloilua, saunomista ja uimista.

Ilmoittautumiset ja lähemmät tiedot leireistä ja retkistä Heimo Kormanolta puh. 86 056. Ks. myös Pihlavan ilmoitusta.

Jatk. siv. 10

vomuksia sosiaalisten rakennuskohteitten ohjelmaan ottamisesta, sillä alalla vallitsevien epäkohtien lievittämiseksi. Kirje lähetettiin suunnittelutoimikunnalle otettavaksi huomioon seurakuntien toiminta- ja taloussuunnittelussa, sikäli kuin aihetta ilmenee. Seurakuntien tiedotustoiminnan tehostamiseen kiinnitettiin samalla huomiota.

Suunnittelutoimikunnalle, jolle edellä annettiin uusia tehtäviä ja jonka on saatava kymmenvuotisohjelmansa valmiiksi tämän vuoden kuluessa, myönnettiin lupa ottaa osittain päätoiminen sihteeri kolmen kuukauden ajaksi.

Hautausmaan työnjohtajan viran perustaminen palautettiin takaisin kirkkohallintokunnalle jotta hautausmaan virkojen johtosääntöjä ja pätevyysvaatimuksia vielä tarkistettaisiin ja täydennettäisiin.

Kirkkovaltuuston työjärjestys, jota valtuuston asettama toimikunta oli valmistellut jo pitkään, on saanut kymmenvuotisohjelmansa valmiiksi. Vain yhteen kohtaan tuli hallintokunnan esittämä vähäinen lisäys.

Keskikaupungin virasto- ja seurakuntatalokysymys on jatkuvasti ollut eräänlainen tennispallo, joka lentelee kirkkovaltuuston ja valmistelevien elinten väliä. 8.5. palautui asia jälleen kerran kirkkohallintokunnalle kustannusten pienentämistä koskevin evästyksin.

Kiitämme RIPPITYHMÄKUVAUSTEN TILAAJIA

— Tilaamalla kuvaaja kirkollisiin tilaisuuksiin meiltä, autatte myös omaa asiaanne eteenpäin. — Myös hää-, rippii- y.m.s. yksityiskuvausta ateljeessamme Porin kaupungin keskustassa, kaupattorin varrella.

METROKUVA

PORI, Pohj. Kaupattori 3, puh. 13 407

KESKI-PORIN NUORET:

VIKKO-OHJELMA

Keski viikkoisin

Ruosniemen kirkkokeskuksessa lentopalloilta. Klo 18—20 lentopalloa. Klo 20—21 seurat tai ulkoilmakokous (kovaäänisillä).

Iltaisin

Retkiä lähiseurakuntiin, joissa yhteisiä illanviettoja sekä ulkoilmatilaisuuksia kovaäänisten välityksellä. Retkistä ilmoitetaan "nuortenkämpän" (Itäp. 14) ilmoitustaululla.

Viikonloppuisin

mahdollisuus kalastukseen, lentopalloiluun, saunomiseen, ym. LOUHIRANNASSA (Lyttylässä) nuorten kesäkodissa. Järjestettyä ohjelmaa, iltaseurat, raamattutunti sekä leirijumalanpalvelus.

Kesäkotit on avoinna: 1.—2. 6., 15.—16. 6., 29.—30. 6., 6.—7. 7., 13.—14. 7., 20.—21. 7., 27.—28. 7., 3.—4. 8.

RETKET

- 29.—30. 6. Lähetyspäivät Lahdessa.
20.—21. 7. Yliopp. ja teinien kokous Tampereella.
10.—11. 8. Nuorten valtakunnalliset herätyspäivät Hämeenlinnassa.
19.—27. 8. Nuorten retki Etelä-Norjaan. Retken hinta n. 70—80 mk.

LEIRIT

- 8.—9. 6. Viikonloppuleiri Ilmolassa.
21.—23. 6. Juhannusleiri Junnilassa.
17.—18. 8. Viikonloppuleiri Ilmolassa.
24.—25. 8. Kerhonjohtajien opinto- ja virkistysleiri Ilmolassa.

Ilmoittautumiset leirille ja retkille 5 vrk. ennen niiden alkamispäivää.

ILMOITUKSIA

29. 7.—10. 8. Rippikoululeiri Junnilassa.
Past. Martti Haataja Taiwanilta vieraillee seurakuntamme lähetysjuhlassa (2.—3. 6. tai 17.—18. 8.).
7.—9. 6. Koulutusleiri Lahdessa Korpikyläevankeliointia varten.
21.—23. 6. Länsi-Suomen juhannusjuhlat Siikaisten Myllykummussa.

NUORTEN KUORO

- 29.—30. 6. Esiintymisretki Lahden lähetyspäiville.
10.—11. 6. Esiintymisretki Hämeenlinnan nuortenpäiville.
19.—27. 8. Kuorolaisten kesäretki Etelä-Norjaan (hintaa 70—80 mk.).

Harjoitukset torstaisin klo 19 Itäpuisto 14.
Kuoron johtaja Pertti Pausila, os. Presidentinpuistokatu 28 A, puh. 23 329.

TYÖNTEKIJÄT

- Past. Hannu Ervo Satakunnankatu 6 A, puh. 14 780.
Nuor.ohj. Raija Ruusuvoori Liisank. 19 B 17, puh. 12 920.
— Kesäloma kesäkuu.
Nuor.ohj. Mauri Iljanto Itäp. 14, puh. 17 035.
— Kesäloma 15. 7.—15. 8.
Nuor.ohj. Pentti Heinilä Yrjönk. 5 D 70, puh. 12 584.
— Kesäloma kesäkuu.
NUORISOTOIMISTO (Mikonk. 8 B), avoinna perj. ja lauant. klo 10—12.
"Ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha" (Ef. 5:16).

LÄNSI-PORIN KESÄÄ

Nuorten viikottainen kesäohjelma

- Ke. Pyöräretki Preiviikiin, lähtö L-P:n kirkolta klo 18.
Pe. Lentopalloilta kirkolla klo 19.
La—Su. Viikonloppuvierot nuorten kesäkodilla Lyttylässä:
— leirikirkko
— nuotioseurat
— saunomista, uintia, ulkoilua.

Tytöt

- 19.—24. 7. TYTTÖLEIRI Ilmolassa kouluikäisille. Maksu matkoineen 8 mk.
16.—31. 7. TYTTÖLEIRI Ilmolassa kouluikäisille. Maksu matkoineen 8 mk.
3.—5. 8. Retki Savonlinnaan yli 10-vuotiaille. Maksu 15 mk.
9.—12. 8. ISOJEN TYTTÖJEN LEIRI Ilmolassa 12 v. täytt. tytöille. Maksu matkoineen 8 mk.
16. 8. Pyöräretki Pihlavan. Lähtö Vähärauman Osuuskassan luota klo 10.
20. 8. Pyöräretki Preiviikiin. Lähtö kuten edellä.
23. 8. Pihlavan tyttöjen vierailu klo 10 L-P:n kirkolle.
27. 8. Pyöräretki Viasvedelle. Lähtö kuten edellä.

Ilmoittautumiset viimeistään viikkoa ennen leirin alkua alkua tyttöjenohjaaja Riitta Mäkitalolle, puh. 13 359 (lomalla 15. 6.—15. 7.).

Pojat

- 4.—8. 6. Talkoo- ja rakennusleiri Ilmolassa yli 11-vuotiaille. Leiri on ilmainen.
11.—14. 6. Kalastus- ja eräleiri Ilmolassa yli 12-vuotiaille. Maksu matkoineen 6 mk.
15.—20. 6. Yleinen poikaleiri Ilmolassa 7—12-vuotiaille. Maksu matkoineen 8 mk.
6.—13. 7. Norjan retki Hammerfestiin. Ilmoittautuminen toukokuun loppuun mennessä. Maksu 50 mk.
24.—28. 7. Riemuleiri Säkylässä. Maksu matkoineen n. 20 mk. Ilmoittautumiset viimeistään viikkoa ennen leirin alkua poikatyönohjaaja Vilho Eskeliselälle, puh. 17 202. (Lomalla 16. 7.—14. 8.).

TELJÄN POJAT:

LEIRITOIMINTA:

- 4.—8. 6. Raivaus- ja rakennusleiri Ilmolassa yli 11-vuotiaille. Seurakuntien yhteinen. Johtaa Iljanto. Lähtö klo 12 Mikonk. 8. Leiri on ilmainen.
24.—28. 6. Purjehdus- ja urheiluleiri Ilmolassa. Lähtö klo 10.30 Mikonk. 8. O-maksu 8 mk matkoineen. Johtaa Vesterbacka.
24.—28. 7. Alueellinen poikaleiri Säkylässä. O-maksu 15 mk matkoineen. Johtaa Vesterbacka.
14.—17. 8. Purjehdus- ja maastoleiri Ilmolassa. Lähtö klo 10.30 Mikonk. 8. O-maksu 7 mk matkoineen. Johtaa Santanen.

RETKET:

- 7.—9. 6. Tyttöjen ja poikien lähetysjuhlat Oulussa. Osallistuu 5 poikaa ja yksi kerhonjohtaja. Lähtö 7. 6. klo 9 Mikonk. 8. Paluu 9. 6. noin klo 24.
15.—21. 7. Rengasmatka 11 v. täyttäneille pojille Pohjois-Suomeen. O-maksu 40 mk, johon sisältyy myös ruoka. Lähtö 15. 7. klo 10.30 Mikonk. 8.

MUU TOIMINTA:

Lentopalloillat perjantaisin Uudenkoiviston koulun pihalla klo 18.

TELJÄN TYTTÖJEN KESÄÄ:

Kesäkuu

- 7.—9. Lasten lähetysjuhlat Oulussa.
24. Tyttökokous Pinomäen koulussa klo 18.
25. Tyttökokous Kalaholman koulussa klo 18.
26. Tyttökokous Kartanossa Mäntykätku 6 klo 18.
27. Tyttökokous Väinölässä klo 18.

Heinäkuu

- 1.—6. 12 v. täyttäneiden tyttöjen retki Pohjois- ja Itä-Suomeen. Osanottomaksu noin 35 mk. Matkareitti: Pori — Tampere — Jyväskylä — Mikkeli — Savonlinna — Punkaharju — Imatra — Lappeenranta — Kouvolat — Lahti — Hämeenlinna — Forssa — Pori. Sitovat ilmoittautumiset 20. 6. mennessä. Ilmoittautuessa peritään 5 mk (jota ei palauteta).
12.—16. Tyttöleiri Ilmolassa. Lähtö Mikonk. 8 klo 12.45. Osanottomaksu matkoineen 2 mk vuorokaudelta.

Elokuu

- 24.—25. Kerhonjohtajien leiri Ilmolassa.
Leiristä ilmoitetaan kerhonjohtajille myöhemmin tarkemmat tiedot.

Ilmoittautumiset leireille viikkoa ennen leirin alkua nuorisotoimistoon tai tyttötyönohjaajille.

Nuorisotoimisto Mikonk. 8 auki perjantaisin ja lauantaisin klo 10—12, puh. 12 702. Tyttötyönohjaajat Hilka Vetterranta, puh. 13 148, Tyyne Koskela, puh. 14 992.

Leirivarusteet:

Huopa ja lakanat tai makuupussi, pyyhe, saippua, hammasharja, lämmin yöpuku, muistiinpanovälineet, Uusi Testamentti, virsikirja sekä osanottomaksu. Tavallisen vaatekerran lisäksi: kumisaappaat, villatakki, sadetakki, verryttelypuku tai pitkät housut.

Ruokailuvälineet: lautanen ja muki (ei särkyviä) lusikka, veitsi ja haarukka.

Teljän nuoret:

- 1.—3. 6. yhteinen nuorten retki Kirkon Nuorisopäiville Imatralle, johtaa Vesterbacka.
4.—16. 6. rippikoululeiri Junnilassa, johtaa Nurmi.
21.—23. 6. nuorten yhteinen juhannusleiri Junnilassa, johtaa Vesterbacka.
2.—11. 8. Teljän nuorten Lapin-retki, johtaa Vesterbacka.
24.—25. 8. kerhonjohtajien virkistys- ja opintopäivät Ilmolassa, johtaa Koskela.

Viikonloppuleirit Ilmolassa 6.—7. 7. ja 17.—18. 8., Vesterbacka ja Santanen.

Kesä-, heinä- ja elokuussa on keskiviikkoillat Louhirannassa varattu Teljän nuorille.

KIRKKOHERRAN VIRASTOT

avoinna arkisin klo 9—12, perjantaisin lisäksi klo 16—17.

Keski-Pori Hallituskatu 9, puh. 12 201 ja 12 385.

Porin Teljä Lant. raatihuoneenkatu 3, puh. 16 244.

Länsi-Pori Liikastentie 28, puh. 17 671.

Pihlava kirkkokeskus, p. 85 071 9—12, perj. myös 16—18.

Reposaari Merimiehenkatu 1, tiist. ja torst. klo 9—11 ja 17—18, lauant. 9—11, puh. 84 023. Kesällä vain tiist. ja torst.

TALOUSTOIMISTO

Lant. raatihuoneenkatu 3, arkisin klo 9—12, perj. myös 16—17, puh. toimisto ja talousjohtaja puh. 12 784, rakennusteknikko puh. 15 890.

HAUTAUSMAANHOITAJA

Uusi kappeli, arkisin klo 9—11, puh. 14 319.

Lauantaisin ovat virastot ja toimistot suljettuina.

NNKY, Esivallankatu 6, kesätoimintaa:

- 21.—23. 6. JUHANNUSLEIRI KIVINILLÄ.
Leirimaksu 2 mk. Ilm. 15. 6. mennessä Briitta Kesäläiselle Vapaudenk. 22 tai Annikki Mäkelälle Kalevanpuisto 5.
28.—30. 6. KASVIEN TUNTEMUS- JA KERUULEIRI KIVINILLÄ.
Leirimaksu 2 mk. Ilm. 15. 6. mennessä, Briitta Kesäläiselle Vapaudenk. 22 tai Annikki Mäkelälle Kalevanpuisto 5.
6.—8. 7. AIKUUSTEN LEIRI LAHDESSA.
Leirimaksu on 3 mk ja lisäksi linja-automatkat Ilm. miel. 30. 6. mennessä Tyyne Lehtoselle Satakunnankatu 6 B tai Mäkelään Kalevanpuisto 5.
18.—20. 7. 7—10-vuotiaitten TYTTÖLEIRI KIVINILLÄ sisämajoituksessa. Leirimaksu matkakuluineen on 3 markkaa, josta ilmoittautuessa 1 markka. Ilmoittautumiset heinäkuun 5. päivään mennessä Briitta Kesäläiselle Vapaudenk. 22 tai Annikki Mäkelälle Kalevanpuisto 5.
20.—22. 7. AIKUUSTEN LEIRI LOUHIKIVINILLÄ.
Leimaksu 3 markkaa ja lisäksi 1 linja-automatka. Ilm. miel. 10. 7. mennessä Mäkelään Kalevanpuisto 5.
25.—30. 7. 10-vuotta täyttäneiden tyttöjen TELTTALEIRI SÄKYLÄSSÄ LUVA LAHDESSA.
Leirimaksu matkakuluineen on 12 markkaa, josta ilmoittautuessa 1 markkaa. Maksua ei peruutuksen sattuessa palauteta.
Ilmoittautumiset 10. 7. mennessä Briitta Kesäläiselle Vapaudenk. 22 tai Annikki Mäkelälle Kalevanpuisto 5.
9.—11. 8. NUORTEN LEIRI teljällä ja sisämajoituksessa. Leirimaksu 2 markkaa ja matkakulut. Ilmoittautuminen 3. 8. mennessä Briitta Kesäläiselle Vapaudenk. 22 tai Annikki Mäkelälle Kalevanpuisto 5.
15.—24. 8. ENGLANNIN KIELEN LEIRI REPOSAAREN JUNNILASSA.
— leiri on tarkoitettu tytöille, jotka ovat lukeet oppikoulussa kieltä vähintään kaksi vuotta A-aikearaja 13 vuotta, — leirillä on syntyperäinen ja kotimainen englannin kielen opettaja, — leirimaksu täysihoitoineen ja opetuksineen on 90 markkaa. Ennakkomaksu 20 markkaa, jota ei peruutuksen sattuessa palauteta.
Ilmoittautumiset 15. 7. mennessä hum. kand. Pirkko Lettolammella Tapionkatu 24 A Pori 2, puh. 17 515 tai 11 059, tai fil. kand. Raili Korpelalle Rintentie 40 Pori 8, puh. 12 287.

Pelaamme LENTOPALLOA URHEILUKESKUKSESSA (kenttä II, kioskien vieressä oleva kenttä) joka torstai alkaen 6. 6. klo 19.00 Kesän aikana keskusteluittoja ja retkiä, joista lähemmin palloilijoilla.

KAIKKI Tervetulleita!

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin seurakuntien tiedotustoimikunta.
Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin.

Päätoimittaja: Paavo Yrjölä.
Toimitussihteeri: Eino Salmenperä.

Toimituskunta: Eila Torikka, Jorma Pakkanen, Aarre Veijalainen ja Paavo Väntsi.

Toimitus ja konttori: Pori, Lant. raatihuoneenkatu 3, puh. 12 784 (Porin seurakuntien taloustoimisto).

Ilmoitushinnat: 50 p palstamillimetriltä, vain sisä sivuilla.

SEURAAVA KIRKKOSANOMIEN NUMERO ILMESTYY SYYS - LOKAKUUSSA

Porissa 1968
Satakunnan Kirjateollisuus Oy